

Церква та її стан

 Дуже рідкісна хвороба дитини, про яку потрібно особливо згадати цього ранку в молитві, тож ми, безперечно, хочемо, щоб всі це зробили. Лікарі навіть і не знають. Вони дали їй якусь назву, але, я думаю, вони просто вигадали назву, щоб дати їй, вони—вони не зрозуміли, що це таке. Та, але Христос знає, що це таке. Я можу сказати вам, що це таке — це диявол, це так, диявол. Яким іменем захочуть його там назвати, що ж, це вже їхня справа. Але ось хто він є, розумієте — нечистий дух. Тепер давайте-но, всі разом, ще разок всі разом — *Ти тільки вір* — нумо, всі долучайтесь.

Ти лише вір, ти лише вір,
Стане можливим все, ти лише вір;
Ти лише вір, ти лише вір,
Стане можливим все, ти лише . . .

² Господь уздоровить тебе, сестричко. Помолимося тепер за дівчинку, схиливши наші голови.

³ Наш Небесний Отче, видно, я просто не можу це забути. Ця дівчинка там, помирає, хтось її дуже любить. Вона є Твоїм творінням, а сатана віднімає в неї її молоде життя. Я молю про це в Ім'я Христа, щоб Ти втримав руку смерті, відігнав того ворога. Ти, Господи, Який здатний поставити Червоне море стіною з того і з іншого боку і дати дітям Ізраїля, Твоїй спадщині, безпечно перейти через море та в обіцяний край. Боже, ми молимо сьогодні, щоб Ти відсунув кожную перешкоду та дозволив цій дитині жити. Нам було дано прохати. І, як група людей, що вірять в Тебе, ми прохаємо в Ім'я Ісуса uzдоровлення цієї дитини. Амінь.

⁴ Сьогодні з вдячним серцем я—я знов приходжу до вас в Ім'я Господа Ісуса. Я якраз трошки раніше приїхав додому з Луїзіани. Думав, що, можливо, якщо дістануться сюди раніше неділі, я міг би провести недільну школу. І, потім, там стояла така жахлива спека, що ми. . . це ще помірно, прохолодно цього ранку з Луїзіаною. Взагалі не можна було б всидіти в такому-от приміщенні, коли є саме тільки віяло, в Луїзіані, потрібна система охолодження повітря, інакше тобі стане погано.

⁵ І ось, я приїхав, щоб мені просто день чи два перепочити перед тим, як одразу ж поїду до Північного Саскачевану, наступного тижня, і це аж у Принс Альберт. Ось куди сягають дороги на землі, з іншого боку. І далі на іншу сторону планети без ніяких більше доріг, на усій тій території далі того місця, куди ми ідемо цього разу — самі лише індіанці та ескімоси.

Тож в нас на цьому зібранні буде багато людей з усієї Канади. Деякі з них приїдуть аж з західного узбережжя, як кажуть, повинні приїхати. І я, звичайно ж, бажаю ваших молитов, люди, щоб Бог перебував з нами та дав нам наддостатнє, надлишкове, сильне зібрання заради Його слави. Проїшло вже щось чотири чи п'ять років, відколи я був у Канаді. І в мене там є деякі по-справжньому знамениті друзі, що є дуже хорошими людьми.

⁶ І ось, вони дуже сумлінно відвідують церкву. Не має значення, наскільки холодно, вони загортаються у ковдру, та сідають у санчата, та їдуть тридцять миль конякою, щоб потрапити до церкви. Вони йдуть через снігові замети та все інше, молоді й старі. Вони громадаються разом. І одна родина бере іншу, і пішки вирушають та йдуть. Якраз—саме через цю жертву, яку вони приносять, вони одержують так багато від служіння. Коли нема жертви, тоді служіння значить не так вже й багато. А доводиться прийняти справжнє рішення, щось дійсно неприємне — відкласти деякі справи, та зупинити роботу, та зробити *це* чи *те*, щоб знайти можливість прийти до церкви та показати Богові, що ти любиш Його, і для тебе це жертва — піти, і тоді ти від цього щось одержиш.

⁷ Це точно як мої дітки. Біллі Поль, я думав, я . . . В мене, коли я був дитиною, не було нічого. Мама, бувало, купувала, можливо, мішочок льодяників і вона ділила їх, кожному по дві-три штуки. На Різдво ми, мабуть, одержували якийсь циновий ріжочок, чи невеличкий пістолетик, чи щось таке. А в інших діток я бачив санки та велосипеди та інше, добротний одяг та теплі курточки. І я—я, мені від цього було так боляче, я говорив: “Якщо в мене колись будуть діти, я робитиму для них все що тільки зможу”. Що ж, я з радістю ходив би й голодним, щоб дістати щось своїм дітям. І коли я жив . . . Коли Біллі був зовсім малим, я купив йому невеличкий триколісний велосипед, і я купував йому все. І Меда намагалася зробити все, щоб пожертвувати своїм одягом та іншим, щоб купити йому що-небудь. Але, знаєте, що ми стали помічати? Я купив йому триколісний велосипед, і лук, і стріли, і все інше. Я побачив його з ложкою та з паличкою, на задньому дворі, копався десь у землі. Розумієте? Я сказав: “З наступними так не буде”. Розумієте? Піднеси їм і дай все просто в руки, вони цього не хочуть. Треба чимось пожертвувати заради цього!

⁸ І отак воно є зі спасінням. Це цілковита жертва. Так, Брате Рою. Це є—це є жертва, яку ти повинен робити щодня, щось таке, щоб—щоб наблизитися до Бога та зробити щось. І я знаю, що це жертва для всіх вас цього ранку — сидіти в цьому розпеченому приміщенні. Коли ми сидимо тут, давайте не зводити очей з найбільшої Жертви, яку коли-небудь було дано принести людству — це був Ісус Христос,

коли Йому було доручено прийти на цю землю та померти замість нас. Не тільки це, але Його душа зійшла до шеолу і перебувала там три дні й три ночі, а на третій день Він воскрес і тепер зійшов на висоту, сів по правицю Бога, в Небі, виконуючи заступницьку працю на підставі нашого визнання Його відкуплення та Його благодаті, що була призначена для нас.

⁹ І ось, там у . . . там, де ми поїдемо, там буде багато людей дуже бідних, дуже бідних, їм доведеться продати одну зі своїх корів, двос чи троє овечок або щось таке, щоб приїхати на зібрання. Ескімос, мабуть, дістане декілька своїх шкур та продасть їх, які дуже потрібні йому для його родини, щоб виїхати. Індіанець-торговець повинен буде зробити те саме. Отож, ми можемо, принаймні, молитися за тих людей, чи не так? І ми благаємо, щоб Бог дав їм дещо величне.

¹⁰ Отож, тут спекотно, я не хочу тримати вас довго. І я хочу, щоб ми цього ранку зосередили нашу увагу, якраз перед тим, як ми помолитимемося за хворих, на темі *Церква та її стан*. І, тепер, я відчуваю, що декілька днів тому мені було дано певне Послання до церкви, у Шрівпорті, в Луїзіані, і я—я вважаю, що це через стан церкви. І цього ранку я це представлю Богові і помолитимуся й прохатиму Бога допомогти нам. В мене нема мети поводитися отак, але прохаю Бога допомогти нам в цей день, за якого ми живемо. І якраз перед тим, як . . . Це шляхетна стара Біблія, але якраз в ній знаходиться зміст Вічного Життя.

¹¹ І пам'ятайте, Слово є Бог, Бог не більший за Своє Слово. І ми є не більші за своє слово, і якщо ми робимо . . . Звичайно, ось, ви і я в іншому стані . . . сенсі, однаково ми можемо—ми можемо сказати: “О-о, я зроблю певну річ”, — ми справді маємо це на увазі в своєму серці, але обставини можуть скластися так, що ми не зможемо—ми не зможемо зробити те, що, як ми сказали, ми зробимо. Але Бог так не може, бо Він є безкінечний і Він знає все, і все, що колись було і що буде . . . Тому Він не може проголосити певне твердження, якщо Він не знає, що Він зможе встати за це.

¹² І Авраам, коли йому було сто років, він називав те, чого нема, так немовби воно є. Ось, я кажу це як підбадьорення для тих, за кого будуть молитися, для хворих. Авраам називав те, чого нема, так немовби воно є, уважаючи Того, Хто дав був цю обіцянку, спроможним виконати, тобто, дотримати те, що Він обіцяв. Отож, коли Бог сказав Авраамові, коли йому було шість . . . сімдесят п'ять, а Саррі було шістьдесят п'ять, що в них буде дитина, що ж, це було абсолютно неможливо. Та він вірив цьому, і чекав на дитину, і вважав цю дитину як все одно що вона була, за двадцять п'ять років перш ніж взагалі та дитина з'явилася. І Авраамові було сто років, коли народилася та дитина, а Саррі було

дев'яносто, бо він вірив Йому. І він називав те, чого нема, так немовби воно є.

¹³ Отож, це до хворих та до страждаючих, за кого будуть молитися. Не має значення, які у вас проблеми, чи ви... які у вас недуги, наскільки ви слабкі, коли ти приймаєш Христа, Його Слово, тоді ти називаєш ті речі, що є, так немовби їх нема, якщо вони суперечать Божому Слову. Отож, Бог сказав: "Молитва віри спасе хворого". Що ж, якщо Бог сказав так, значить, все вирішено. Тоді давайте будемо думати, надіятися та поводитися так, немовби це вже виконано. Це просто вже завершено, коли ми приймаємо це.

¹⁴ Так само зі спасінням. Ми віримо в це, приймаємо це, віримо цьому в наших серцях, підходимо до Бога та приймаємо Христа своїм особистим Спасителем та приймаємо Його. Якщо ти тут цього ранку, грішник і неспасений і ти хочеш уздоровитися, ти хворий, спочатку шукай Господа. Прийми Його як свого Спасителя, тоді та хвороба одразу ж зникне. Що б там не було, просто покладіть всі свої думки (щодо всього, що є у вас) на повноцінну Людину, на Христа Ісуса, з усім іншим все буде гаразд.

¹⁵ Отож тепер постійно скеровуйте вашу увагу до цього, бо я сказав ці декілька слів для тих, хто хворий та страждає, із тим, що я збираюся говорити цього ранку до церкви та про стан. Бо я відчуваю, що хоч Божественне зцілення — це чудово, та коли я був у Шривпорті, я провів лише тільки приблизно три служіння зцілення, коли я був там, три або, можливо, щонайбільш чотири, з одинадцяти днів. Більш важливим є проповідувати душам людей, аніж покладати так багато часу на Божественне зцілення. Хоча, люди, що хворі та страждаючі, Бог може уздоровити їх. І по всьому світу вже було доведено, що Він уздоровляє. Але головне — це душа, яка ніколи не вмере. Тіло помре. Але душа не помре ніколи, і ми мусимо тримати той рівень та бути чесними з Богом.

¹⁶ Я часто говорив це. Я хочу, щоб все було зроблено, бо коли я того ранку підйду до тієї ріки, я не хочу там ніяких проблем. Я хочу тримати свій квиток у руці, чекаючи, коли буде названо моє ім'я. І я хочу сказати, як Павло у давнину, Брате Крич: "Я знаю Його в силі Його воскресіння". Що коли Він виклика́тиме з-поміж мертвих — я вийду... Я хочу знати Його в силі Його воскресіння.

¹⁷ Отож, тепер, Він, Хто є Автором цієї Книги, схилимо-но наші голови та наші серця перед Ним на хвилинку.

¹⁸ І, Боже, Отче наш, ми прийшли нині до Тебе, прохати, щоб Ти відкрив нам Своє Слово. Ми могли б відгорнути сторінки, та тільки Святий Дух може відкрити Слово. Тому відкрій Його нам цього ранку, Отче, та дай нам без міри Твоїєї благодаті. Ми чекаємо на Тебе. І нехай Святий Дух

увійде до Слова та роздаватиме Його через людські вуста людським серцям, і нехай Він візьме Його та помістить Його в кожне серце відповідно до нашої потреби. І коли зібрання закінчатся, ми будемо готові повернутися до наших домівок, ми покірливо схилимо наші голови та віддамо Тобі подяку та хвалу, за все, чому ми навчилися від Тебе та що Ти зробив для нас. В Ім'я Христа ми прохаємо про це. Амінь.

¹⁹ Читаємо зі Слова, зі Св. Івана, 1-ий розділ, ви, в кого є Біблії та хотіли б читати разом зі мною, тобто, занотувати це для теми. І ми прочитаємо цей уривок зі Слова, і потім прохатимемо, і щоб Святий Дух взяв контекст зі Слова, щоб дати нам. Ми можемо читати Його, ми, хто здатні читати, можемо читати Його, але тільки Бог може викласти контекст. Уривок можна прочитати, бо Це є Його Слово, але потім, контекст повинен дати Бог. Отож, в Св. Івана, 1-ий розділ, і почнемо з 28-го вірша та читатимемо до 32-го включно.

Це діялося . . . ? . . . на тім боці Йордану, де христив Іван.

Наступного дня бачить Іван Ісуса, що до нього йде, та й каже: Ось Агнець Божий, що забирає гріхи цього світу.

І це є Той, що про Нього я казав: За мною йде Муж, що переді мною був, бо Він був перше, ніж я.

І я не знав Його, та Він . . . та щоб Він був . . . з'явився Ізраїлеві, для того прийшов я, христивши водою.

. . . свідчив Іван, кажучи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, з неба та перебував на Ньому.

Я хочу прочитати це ще раз, той останній вірш, 32-ий вірш.

І свідчив Іван, кажучи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, з неба та перебував на Ньому.

²⁰ Тепер нехай Господь додасть Своїх благословінь до Слова. Я хочу, щоб дослухалися якщо зможете, до кожного слова. Чи добре мене чути там ззаду? Гаразд, чи чуєте ви мене там? Якщо чуєте, підніміть свою руку. Це добре.

²¹ Отож, цього ранку я хочу говорити до вас у—у приповістці, таким чином, щоб навіть найнецерковніша людина тут була спроможна зрозуміти. Ось, ми приходимо до церкви, щоб стати кращими. Ми приходимо, щоб нам стати кращими людьми, кращими християнами, кращими громадянами, кращими батьками, кращими матерями, кращими сусідами. Ми приходимо, бо Христос сказав нам, якщо ми прийдемо, чого б ми не попрохали в Його Ім'я, де ми зібрані разом, двоє чи троє, Він буде з нами та дарує це нам. Отож, що могло б бути більш кращим для нас сьогодні, аніж

знати, що ми знаходимося в церкві, щоб покращити себе, щоб розширити наше розуміння? Хто хотів би сказати: “Це те, задля чого я тут”? Хочу побачити. “Я—я хочу кращого розуміння”. І ми не зможемо—ми не зможемо мати краще розуміння, якщо тільки воно не . . . І якщо треба мати певне розуміння від Бога, це повинно вийти з Божого Слова, тому що Слово є тим, що Бог дав нам, щоб годувати наші голодні душі. А Святого Духа було надіслано, щоб взяти Слово Боже та годувати нас Словом. Ви розумієте це? Розумієте, ми . . . Святого Духа було надіслано від Бога, щоб взяти Слово Боже та дати Його нам відповідно до нашої потреби. Отож, я такий радий, що Бог зробив для нас таке забезпечення. А ви, хіба ні? Він годуватиме нас цим.

²² Ми вівці Його пасовиська. Ми трошки поговоримо по це, про вівці. І ми є істотою Божою, що складена з трьох частин, і коли Він зможе мати цілковитий контроль над нам, Він зможе вести нас та провадити нас.

²³ Отож, Богові так було вгодно, що коли Він послав Ісуса на землю, що Йому було вгодно уподібнити Його як тварину, і цією твариною було ягня. Ще при самому початку, в Еденському садку, в подобах щодо приходу Ісуса, Бог приніс у жертву, тобто, в Нього було ягня як заміне приношення в прообразах приходу Христа. Ось, я завжди дивувався, чому Бог уподібнював Христа як тварину, як звіра. Але ми дізналися, що цей Агнець, причина, чому Він обрав ягня, ягня — це найлагідніше та найсумирніше з усіх створінь, що є на землі. Нема нічого лагіднішого та сумирнішого за маленьке ягнятко, таке невинне, несамостійне. Воно—воно не гордовите. Воно сумирне, лагідне створіннячко. І коли Бог збирався уподібнити Христа для цього світу, Він уподібнив Його в ягняті.

²⁴ Ось, та коли Бог, Бог-Отець, Єгова, збирався представити Себе з Неба, Він представив Себе в найлагіднішому, найпокірливішому з усіх птахів, що літають в небі, тобто — в голубі. Нема птаха лагіднішого за голуба. Я досить-таки добре дослідив життя птахів та життя дикої природи, і голуб — це птах, що дуже відрізняється від усіх інших птахів, що літають в небесах. Голуб — він люблячий. Голуб лагідний. І в голуба нема жовчі, це єдиний з родини птахів, в якого нема жовчі. Ось чому голуба можна побачити тільки там, де є зерно та насіння. Отож . . .

²⁵ В ковчезі, там був голуб. І голуба представлено в багатьох місцях в Біблії. Він символізує Святого Духа. І також і ягня представлено в багатьох місцях Біблії як Христа, в Об’явленні, до самого Буття, і так є і з голубом.

²⁶ І в Книзі Буття, голуб знаходився в ковчезі, сидів на сідалі разом з—разом з іншими птахами небесними; і одним

із них був крук, ворона. Ворона — це один з найнищих птахів, що існують, ворона та сойка, я вважаю, це десь найнищі птахи, яких можна знайти. Ворона живе дуже довго, і вона живе (як кажуть), часом, двісті чи триста років, що ворона . . . Папуга живе ще довше.

²⁷ Але голуб — це єдина тварина, тобто, єдиний птах, в якого нема жовчі. Отож, ворона може сидіти та їсти мертве тіло. Ти ніколи не побачиш голуба біля мертвого тіла. Він не перенесе цього. Його сморід для нього, він не зміг би це перенести. Йому від цього стане погано. Вони просто-напросто не можуть витримати того, що псується, гниє. Вони не можуть цього витримати, тож він не зміг би їсти це. Якби він з'їв би це, це одразу вбило б голуба, бо їжа перетравлюється за допомогою жовчі, що потрапляє у шлунок, де їжа перетравлюється. І якщо жовч не потрапляє туди, щоб подбати про це, тоді через це голуб помре. Тому ти завжди побачиш голуба біля того місця, де є щось чисте, щось здорове.

²⁸ Отож, ворона інша. Ось, просто зверніть увагу на ворону як на подобу лицеміра. Ворона може сісти там на—на мертвий труп і наїстися досхочу, і одразу ж полетить на поле і їсти й пшеницю. Але голуб не може з'їсти пшениці, а потім полетіти на мертве тіло.

²⁹ І ось, лицемір, людина може бути лицеміром і їсти і духовне, і добре й погане. Але справжній народжений згори християнин не може терпіти того, що неправильно, і зможе їсти тільки від доброго. Візьміть це до уваги! Коли ти бачиш когось, що може піти на танці, піде та випити, піти та жити в гріху, вертається до церкви і, можливо, вигукує так само, як і святий, хто це? Це падложер, він може їсти й гниле, й добре. Але справжній християнин не зможе більше терпіти оте все, бо він перейшов від смерті до Життя. І негайно ж це так засуджує його, самі думки про це, що це засуджує його так, що він відвертається та йде геть. О-о, оце так образ!

³⁰ Отож, ягня — це дуже лагідне малюшко. Воно не, воно не може подбати про себе. Воно не є впевнене у своїх силах, бо воно не може подбати про себе. Ось, ще не так давно я проходив через одне пасовище, коли я патрулював, і я знайшов маленьке ягнятко, а всі інші кудись побігли від нього, і воно усе заплуталося у колючому дроті. І воно, бідолашне, лежало там, стікаючи кров'ю та жалібно бекало. І я проходив мимо і побачив, що далеко, десь за півмилю, була вся отара овець. І ось, воно би там лежало, і ворони дуже скоро видзьобали б йому очі, якби ми не визволили його. Але я розмотав цього малого, взяв його на руки. Він не пручався. Він лежав дуже тихо. Я взяв його на руки. Мабуть, людські руки взагалі в перший—в перший раз торкалися його, але він вів себе спокійно. Він бажав, щоб його вели.

Він бажав, щоб йому допомогли. Я сподіваюся, ви зрозуміли. В нього не було бажання чинити спротив, чи брикатися, чи кусатися. Ягнята не брикаються, вони не кусаються; вони просто упокорюються. І цей малий, я відніс його туди та відпустив його до всіх інших овець. За декілька хвилин його мамуся знайшла його — який щасливий він був! Ось, як типово це є для Агнця Божого!

³¹ Знаєте, коли ріжуть овець, ви знаєте, хто веде овець на те місце, де їх будуть різати — цап. Але цап підведе овець до самого входу на різницю, і, тоді, якраз в той момент, коли вівці починають підніматися тим проходом, тоді він вистрибує звідти. Та, о-о, кажуть, коли збираються різати цапа, тоді він хвищається як скажений. Розумієте?

³² І отак-от чинить диявол. Він намагається завести Божих дітей просто до найнищого, та коли приходить час йому помирати, тоді він дійсно хвищається немов скажений. Ось як чинить це диявол. І отак-от буває часом, якась мальована краля чи який-небудь безсоромник, з пачкою цигарок та з пляшкою горілки, зводить дівчинку, ягнятко, з якимось жеребцем, зводить до неправильного. “О-о, все гаразд. В усій цій святенницькій церковщині нічого такого нема”. Але нехай-но якимось смерть вразить того хлопця, почувш, як він заверещить, заволає на всю округу. І ось отак-от чинить диявол.

³³ Але ягнятко — воно настільки лагідне, що його можна вести. І ось чому Бог уподібнив Христа як Агнця, а Себе Самого як Голуба. І того дня, коли Іван охрестив Ісуса в річці Йордан, просто там сталася одна з найважливіших подій світі за будь-яких часів. Зауважте, як прекрасно! Агнець — найлагідніше з усіх земних створінь, і Голуб — найлагідніший з усіх птахів Небесних. Ось, це єдине, як вони могли б поєднатися. Це єдине, як Голуб зійшов би на Агнця. Ось, коли Голуб зійшов, Іван побачив Ісуса, і він сказав: “Ось Агнець Божий, що забирає гріхи цього світу”. І Іван сказав: “Я свідчу, що бачив, як Дух Божий, неначе Голуб, сховався та перебував на ньому”. Аллілуя! Ось, прощу. Голуб та Агнець поєдналися. Ось коли Бог та Людина стали одним. Ось коли Небо й земля обнялися. Аллілуя! Ось коли Бог став тілом, приніс це, це коли Бог зійшов з подоби Духа, та збився Людиною, та перебував поміж нами. Ось коли вся Вічність обнялася. Ось коли людська раса Адамового народу, що впала, та Єгова Бог та кожен ангол зійшлися разом, коли Бог та людина зробилися одним, того великого пам’ятного дня, коли Іван охрестив Ісуса.

Ось, що якби то був вовк? Солодке воркотіння Голуба ніколи не спромоглося б бути поруч з вовком.

34 Що може бути кращим, аніж пізно ввечері почути, як горлиці сидять там та поворкують якийсь час? Після того, як я втратив свою дружину та дитя. . . Краще б ніхто не знав, що я робив. Я сідав у своє старе авто, я виїжджав сюди через дорогу, приїжджав сюди на кладовище Уолнат-Рідж, сідав там під деревом та дивився на могилу. Я просто не міг їх відпустити. Здавалося, я більше не витримаю цього. Я думав, моє дитя, лежало там, восьмимісячне. Як вона, бувало, тягнулася до мене своїми рученятами, а я сигнавив чи говорив щось до неї, а вона — “гу-гу”, — тягнулася рученятами. І я сідав під деревом, особливо коли вже приходив вечір. І прилітала горлиця, сідала в куцах, вона починала воркувати. О-о! Я одного разу подумав, чи не була то безсмертна душа моєї дитини, приходила, щоб спробувати поговорити зі мною. Нічого приємнішого за оте воркотіння голуба. Який він люблячий! Він приносити звістки. Як він старається зробити так, щоб був мир! Піднімаєшся рановранці, ідеш туди до хащів, недалеко від того місця, де я живу, як це мирно — послухати! Сидять на здоровенному, височезному дереві, оті горлиці воркують одна до одної.

35 Якось одного дня, там у брата Кокса, у голубиці з’явилося двос пташенят. І вони сиділи просто на самому даху будинку, щоб кішки не змогли їх дістати. І мати-голубиця годувала їх. Потім вона підлітала й торкалася їх, а вони вставали там на дереві, і вони сиділи там, шийками одне до одного, і воркували, з такою любов’ю, увесь день, двос маленьких, ніжних голубенят.

36 І я думав про те, як Бог, (голуб — це такий люблячий птах) і Голуб, Бог хотів перебувати в любові зі Своїми людськими істотами. Бог хоче, щоб Його любили. Бог хоче любити тебе. “Так бо полюбив Бог світ, Він віддав Свого Сина одnorodженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав вічне Життя”. Благословен Господь! В такому разі Бог, що хотів перебувати в любові, в Нього було до деяких. . . зробити щось привабливе. Він повинен був зробити щось ніжне, подібне Йому Самому. Він повинен був зробити щось таке, що можна було б любити. Він повинен був зробити щось за Своєю Власною Натурою.

37 Ти не зміг би любити нічого, що не є за твоєю натурою. Люблячий має поєднатися з любов’ю. Чоловік та жінка повинні любити один одного, якщо вони хочуть тримати належний рівень. Родина повинна любити один одного, якщо вони хочуть тримати належний рівень. Щось необхідно любити! Ти шукаєш усюди, щоб знайти дівчину, що стала б тобі за дружину, яку ти любитимеш. Вона шукає, щоб знайти чоловіка, якого вона могла б любити.

38 Бог шукає, намагаючися знайти душу, яку Він може любити. Тому Він уподібнив Себе на землі як ніжного Голуба

та як ніжного Агнця. Якби той Агнець хоча б на хвилину прийняв натуру рикаючого вовка, той Голуб одразу відлетів би, він полетів би геть.

³⁹ Але ягня, в нього нема ніяких високих думок про себе. Ягня — воно таке, коли воно загубилося — воно безнадійно загубилося. Вівця не може знайти дорогу назад. Ось чому цап веде її на смерть. Вона не може знайти дорогу, вівця, що загубилася. Ось чому Бог уподібнив нас вівцям. Коли ми загубилися — ми загубилися. Ми жодним чином не зможемо з'ясувати, де ми. І є один тільки спосіб, як це зробити — це підкоритися Пастирю отари, і Він проведе.

⁴⁰ Отож, коли я уявляю цього Агнця та вівцю разом... Агнця та Голуба, точніше, разом, вони стали одно. Тоді дивіться, як Голуб вів Агнця, Сина Божого. Яким лагідним Він був, знаючи, що Він іде на забиття. Яким сумирним Він був, щоб ніколи не намагався робити Самому, не намагався бути самостійним. Він сказав: “Я не чиню нічого, поки Отець перш не виявить Мені, і Отець перебуває в Мені”.

⁴¹ Отож, іще одне, чим є ягня — ягня бажає відмовитися від своїх прав. Отож, Бог хоче, щоб ми були ягнятами, але так часто ми не хочемо відмовитися від своїх прав, втратити свої права. Так багато хто з вас каже: “Ну, в мене є права, Брате Брангаме”. Це правда, та чи бажаєш ти втратити свої права? Чи бажаєш ти віддати свої права, щоб Бог міг вести тебе? Ось в чому справа з нашими церквами сьогодні, в переважній більшості, що сумирність Агнця Божого... Нам належить бути агнцями, ми стали ким завгодно, тільки не агнцями. І ось чому, щойно ми займаємо таку позицію, Голуб Святого Духа відлітає геть та залишає.

⁴² Якщо б Агнець Божий рикнув, як вовк, чи зробив щонебудь таке, що суперечить тому, що дозволено сумирним Голубом — Голуб полетів би геть. За хвилину Він залишив би.

⁴³ І ось чому сьогодні ми дивуємося: “В чому справа з П'ятидесятницькою церквою?” Це тому що ми перейняли іншу натуру. Ми перейняли натуру, що — “Ми хочемо своїх прав. Ми будемо робити те, що, як нам відомо, ми маємо право робити”. І ми стали гордовитими. Ми стали ворожими. Ми стали байдужими. Ми дозволили увійти важкому характерові. Ми дозволили увійти егоїзму.

⁴⁴ Ягня, коли приходить час... Воно є власником своєї вовни, це його право. Воно володіє вовною, але ягня беруть та закидають його на колоди та зв'язують йому ноги. Воно ніколи не пручається, не сперечається. Ти одразу ж забереши в нього його права, бо це ягня. Воно не може поводитися інакше, бо це його натура. Але перейди-но хоч раз дорогу християнинові, побачиш, чи ягня він, чи цап. Ти побачиш, хто він, стань йому поперек дороги якось. І це є причина, чому

сьогодні наші церкви знаходяться в тому стані, в якому вони знаходяться.

45 Ми себе кличемо Божими ягнятами. Жінки та чоловіки, всі разом, почали поводитися як завгодно, але не як Божі ягнята. Поглянь, як вони йдуть вулицями, з короткими, підстриженими косами, волосся геть усе завите. А декілька років тому, ти назви. . . ти, вони. . . навіть і за гроші ти не змусив би їх зробити таке. А потім ти дивиєшся, чому церква знаходиться в такому стані, в якому вона знаходиться. Це тому що ви взяли натуру цапа чи вовка замість того, щоб зберегти покірливу ніжність. І ти кажеш: “Це моя привілеція, Брате Брангаме”. Я знаю, що це твоя привілеція. “Перукарі стригуть коси. І поки перукар стригтиме коси, хіба в мене нема права?” Це так, це твоя американська привілеція. Але чи бажаєш ти відмовитися від неї, щоб бути агнцем? Чи бажаєш ти підкоритися?

46 А ви, жінки, зовсім недавно, ви ходили вулицею. . . Смішно бачити, як жінки вдягаються сьогодні. І я не кажу про пресвітеріан чи методистів, я кажу про вас, жінки святості. Йдете вулицею, і це. . .

47 В мене в машині спереду висів невеличкий хрестик, і хтось сказав мені, сказав: “Біллі, а ти знаєш, що це католицька емблема?”

48 Я сказав: “Коли це католики отримали право на хрест?” Ніколи! Це не є емблемою католицької церкви; це емблема Християнської віри. Католицька віра — це якийсь мертвий святий, Марія чи—чи якась мертва людина, якій вони кланяються. Ми не кланяємося мертвим. Ми не шануємо святу Цецилію та всіх тим інших святих. Це католицизм, найвишукана форма спиритизма. Але хрест представляє Того, Хто помер та воскрес знову.

49 І я сказав: “Я тримаю його там, коли дивлюся на вулицю. Двадцять п'ять років тому, чи то тридцять, коли я був майже сліпий, я пообіцяв Богові, якщо Він уздоровить мої очі, я дивитимуся на правильне”. І я сказав: “Куди не поглянь, така безбожність, жінки напіводягнені, і роздягнені жінки вилежуються на подвір'ях та повсюди. Я дивлюся на хрест, замість того, щоб дивитися туди, (і пам'ятаю про те, що Христос зробив для мене, і відвертаю свою голову) до правильного, а це від диявола”. Аллілуя!

50 І там, люди. . . Не говоріть, що це “пресвітеріани, католики” — це п'ятидесятники! Амінь. Ти скажеш: “В мене є право на це, Брате Брангаме”. Це так, але якби ти був агнцем, ти втратив би свої права. А коли ти починаєш отак поводитися, Святий Дух, ніжний Голуб одразу ж злітає. Він не стане з тобою безчеститися. Ні, ні, ні. Навіть і не думай, що ти отак поводитимешся і втримаєш Духа Святого. Ти

не зможеш! Біблія так сказала. Ти повинен втратити свої. . . Ну, скажеш: “Всі інші жінки роблять це”.

⁵¹ А ти, чоловіче, ти, нещасний, слабкий, безхребетний, зманіжений боягузе, ти, що дозволяєш своїй жінці чинити таке, це виявляє, з якого тіста тебе зроблено. Ось чому ти не маєш Духа Святого, як ти кажеш, що ніби маєш, інакше тобі б вистачило Дечого, щоб змусити її поводитися як леді, доти, доки вона живе з тобою, в усякому разі. Амінь. Це виглядає старомодно, це незручне. Але це те, чого церква потребує сьогодні — це по-старомодному, Духом Святим випрати, та розвісити, та просушити, та випрасувати — Святим Духом. Ясна річ!

⁵² В якому стані опинився цей світ! Як вони виходять на вулицю та безглуздо поводяться! Як ви прилипаєте до телевізорів у середу ввечері і не йдете до церкви! Як ви. . . О-о, але, в країні не залишилися дитини. . . знає все про те, хто такий Давид Крокет. І ці брудні побрехеньки, коли кажуть, що він у трирічному віці вбив ведмеда, ви знаєте, що це брехня, але ви дозволяєте, щоб вашим дітям забивали голову цими дурницями. І не набереться й одного відсотка з сотні, тих, що знають хоч щось про Ісуса Христа. Це тому що цей світ так розбестився! Цей народ, такий потішний і настільки далекий від Бога, відкинув Духа Святого.

⁵³ О-о, ти скажеш: “Я ходжу до церкви та вигукую”. Можливо, це так. Але, поки той сумирний Агнець Божий не оселиться у твоєму серці та не змусить тебе вичистити твоє життя та поводитися як інша людина, тобі від цього нема ніякої користі — підроблюватися під християнство. Ти повинен отримати Його. Амінь.

⁵⁴ Тут ось нещодавно я ходив до одної оселі, провідати хворого, і жінка лежала, сидів там. І заходить малий Освальд, кашкет набік, сказав: “Мамо, обід вже готовий?”

⁵⁵ Вона сказала: “Любий, в нас не було часу, — сказала, — цього ранку, зготувати щось на обід”. Сказала: “Я зроблю тобі бутерброда, — сказала, — там є помаранчі”.

⁵⁶ Він пройшов, взяв одну помаранчу, подивився на неї, надкусив її, жбурнув нею в стіну з усієї сили, сок потік, сказав: “Якщо це все, що у вас тут є, тоді я пішов”, — ось так.

⁵⁷ Я подумав: “О Боже, став би він моїм хвилин на п’ять!” Атож, я з нього зняв би три шкіри, він надовго б запам’ятав, як його відшмагали! Але вони лежали там, жалюгідні як діти. Що йому потрібно — це добре, по-старомодному відшмагати його як слід. Це те, що нам потрібно — знову старомодні дома та старомодні проповідники, які стоять за катедрою та проповідуватимуть Правду та покладуть Її туди, де Їй належить бути. Амінь. Це правда. Ох, подумати тільки!

⁵⁸ Крихітка Мері тупне ніжною, та задерє вгору свого носика, та надула ті рожеві губки (у помаді “Макс Фактор”), та підніме голівку, та вийде з дому. Яка ганьба! Які неслухняні діти! Біблія сказала, що вони будуть такими. Писання сказало, що вони будуть такими. Як вони поводитимуться, як вони чинитимуть, і те, що відбуватиметься в цьому світі сьогодні, це тому що вони засмутили Святого Духа.

⁵⁹ Декілька років тому. Я зараз їду, за декілька днів, на святкування першого вилиття Духа Святого в Америці, цього року буде п'ятдесят років, на зібранні на Азуза Стріт, п'ятидесятиницьке зібрання в Лос-Анжелесі, де в них було перше вилиття Святого Духа, коли люди згромадилися разом. Коли Христос зійшов поміж тих людей, вони стали такими ніжними, такими мирними. Вони жили благочестивим життям. Вони жили жертвним життям. В них було бажання віддати. В них було бажання, щоб Дух Святий вів їх. Їм було все одно, що казали люди, що вони були “старомодними”, чи казали, що вони “божевільні”, чи що заодно, вони бажали, щоб Дух Святий вів їх.

⁶⁰ Але, сьогодні, аякже, з пудрою та косметичкою, і в шортах і на вулиці, о-о, це ганьба! І називають себе — “з Духом Святим”. О-о, ти скажеш: “Але ж я говорю мовами”. Так, і диявол говорить теж. “О-о, я вигукував”. І диявол теж вигукує. Диявол підробить усе, що має Бог, окрім любові, він не може підробити любов. Так.

⁶¹ І тоді, раптом, відтоді, як почав робити оте все, ви опустили бар'єри, ви почали йти на компроміс, тоді в церкві починають з'являтися невеличкі клани, кліки поміж них, і оцей скаже: “А ти знаєш, а пастор *такий-то*, — чи, — диякон *такий-то*”. І ти одразу розвісив вуха! І ось чому в нас з'явилося стільки проблем — це тому що ви почали слухати диявола та дійшли до ричання, замість того, щоб слухати ніжного Голуба, Святого Духа, Голуба Божого, що вів тебе та провадив би тебе, любив би тебе та благословляв би тебе.

⁶² Як тільки в тебе вперше починається один з тих нападів важкого характеру, Голуб одразу ж відлітає. Це так. Він не може витримати цього. В Нього інша натура. О-о, Він зовсім не може витримати цього. І ти починаєш обговорювати свого сусіда, Він не може цього витримати, в Нього це просто так не пройде. Він одразу ж відлітає та йде собі. Він просто не може цього терпіти ані хвилини більше. Голуб — він лагідний. Голуб покірливий, і Голуб, і-і Він не може сісти ні на що, якщо тільки це не така сама натура.

⁶³ Отож, Бог може дати тобі іншу природу, чоловіче чи жінко, Він може дати тобі іншу природу. І ви скажете: “Ну, Брате Брангаме, що ми можемо зробити для цього?” Просто знову

стань ягням. Тільки дві тварини можуть бути в спільності — це голуб та ягня. Голуб ніколи ні до кого не прилетить, тільки до ягняти. А якщо ти став цапом, тоді струси з себе той бридкий цапиний дух. Це так. Якщо ти став чимось іншим, віджени це від себе геть, якщо ти починаєш ставати пліткарем.

⁶⁴ Тут ось одного разу, я проповідував, старався як міг, проповідував в одному місті, і там були тисячі людей. Я зробив поклик до вітваря. Я думав, що я охопив усе царство гріха, я охопив усе, про що тільки міг згадати. Того вечора, після того, як зібрання закінчилося, підійшла одна дуже манірна жіночка, вона сказала: “Ну, Брате Брангаме, я дуже рада, що ви сьогодні не зачепили мене”.

Я подумав: “Це, мабуть, справжня християнка”. Сказала: “Ви не зачепили мене сьогодні”.

⁶⁵ Я сказав: “Що ж, я дуже радий чути це, мадам, ви, мабуть, недалеко від Царства Божого”. І вона подріботіла геть.

⁶⁶ Якась леді старшого віку стояла там. Я сказав: “Скажіть, ви знаєте ту жіночку?”

“Так”.

Я сказав: “Вона, мабуть, справжня християнка”.

⁶⁷ Сказала: “Брате Брангаме, ви сьогодні не торкнулися однієї речі, а саме — пліток. Вона найперша пліткарка в окрузі”. Отак от, ось воно, розумієте.

⁶⁸ Та коли ти підходиш до однієї з тих речей, не має значення, чи торкався проповідник цього за катедрою чи ні, коли ти бачиш оті тілесні справи цього світу, доки ти не станеш нетерпимий до них, ти далекий від Бога, і Святий Дух не підійде. Ось чому зібрання не такі, якими вони були раніше. Ось чому цього ранку в шкіні не течуть сльози покаяння. Ось чому великі наметові зібрання не проводяться по всій країні — бо ми засмутили Голуба Божого. Це так. Він не залишиться з нами, доки ми настільки байдужі, доки ми зводимо наклепи — “ми хочемо по-своєму!”

⁶⁹ Ось, я хочу, щоб ви взяли до уваги, той Агнець був мовчазним Агнцем. Біблія сказала: “Він не відкривав Свої вуста. Як овечка перед своїми стрижами, Він мовчав”. Він не відкривав Свої вуста. Він не був тим, хто хоче свого права. Ні, панове, Він бажав втратити Своє право. Він був мовчазним Агнцем.

⁷⁰ Але, сьогодні, о-о, ото так, як нам хочеться своїх розбіжностей! О-о, подумати тільки! “Кажу тобі, нехай-но тільки хтось скаже мені що-небудь, я піду і знайду його, хлопче, я розірву його”. “Я вже скажу цій старій лицемірці, коли я побачу її! Почекай-но, щойно я її побачу! Благословен Бог, аллілуя! Угу!” Голуб просто злітає та віддаляється.

Це так. Святого Духа більше нема з тобою, поки ти отак почувашся. Просто занотуй це собі в книзі, Він ніколи не стане робити цього. Святий Дух просто не залишиться там, де знаходиться отакий-от дух. Це має бути дух агнця, лагідний дух, інакше Він просто не залишиться з ним, ось і все; якщо це не сумирний, не лагідний, якого веде Святий Дух. А якщо щось станеться, Він навіть і не помічає, просто йде далі. Розумієте? І в ту саму хвилину, коли він звертає набік, розумієте, в ту саму . . . коли ти повертаєш набік.

⁷¹ Ви знаєте, перший гріх почався з людини, яка повернула набік на одну лише хвилинку. Чи знали ви це? Біблія так сказала. Єва повернула набік лише на хвилинку, щоб послухати, що скаже сатана, і він намалював їй картину так красиво, що вона справді подумала, що то і є Правда. І вона прислухалася до нього.

⁷² І єдине, чого хоче диявол, щоб ти зробив — це просто повернути набік всього на декілька хвилин. Він може намалювати картину, наприклад: “Ось, подивись-но сюди. Знаєш, брате, знаєш, сестро, якби вони були правильними людьми, вони не робили б цього. Якщо ж вони зробили оце просто тут, ти розумієш”. Він може зробити це дуже реальним, що для тебе це стане справжньою істиною. Так і є! Але пам’ятай — це диявол!

⁷³ Мені все одно, які вони безчесні, як далеко вони зайшли в гріх, твоє діло — обняти їх та піднести їх любов’ю Божою. Де ти був, коли Голуб Божий підніс тебе з нечистого багна? Це твоє діло, мій друже. Цей світ так прагне хоч трошки любові. Це . . .

⁷⁴ Я хочу, щоб ви звернули увагу на цю тварину, теж, на цю маленьку тварину, це був мовчазний агнець, бо він не . . . коли Його кривдили, Він не відповідав кривдою. Він не лаявся і не фіглярював, не сварився і не сердився і так далі, Він не робив цього. Коли хтось . . . Коли Його кривдили, Він не відповідав кривдою. Він не відкривав Своїх уст.

⁷⁵ Але нехай-но хто-небудь зробить щось мені чи тобі, о-о, який жаж, ми вибухаємо неначе жаба, що проковтнула шпіт, надимаємося немов-немов старий гусак. “Кажу тобі зараз же, він знову наступив мені на мозоль, я ніколи більше не вернуся до тієї церкви знов. Ні, добродію! Благословен Бог! Аллілуя! Назаряни приймуть мене, пілігрими святості, вони заберуть мене. Аллілуя. Мені більше не потрібно буде ходити сюди”. Гаразд, Голуб злітає.

⁷⁶ “Знаєш що? Якщо той старий лицемір ходить до тієї церкви, я більше ніколи не піду знову. Благословен Бог, я більше ніколи цього не зроблю!” Коли оце знаходить на тебе, той старий рикаючий вовк — Голуб злітає. Так і є. Тоді Духа Святого нема.

77 Тоді ви дивуєтесь, що з вами таке. Ви дивуєтесь, що таке з церквою. Ти дивуєшся, що таке з тобою. Чому в тебе нема перемоги, як бувало раніш? Ти перемінив свою натуру. Ти став цапом замість ягняти. Ти став чимось іншим крім ягняти.

78 Ти маєш одержати той справді лагідний Дух — “Нехай Дух Святий веде мене куди завгодно. Боже, я люблю кожного грішника, не має значення, де вони є”. Коли в людському серці доходить до такого-от, тоді ти побачиш, як дещо станеться, у твоїй душі.

79 Ти скажеш: “Ну, Брате Брангаме, чи є якийсь вирішення на це?” Так, просто стань ягням, ось і все. Ти скажеш: “Невже, Брате Брангаме!”

80 Якось одного вечора я зустрів одну молоду леді, у Шрівпорті. Біллі та я пішли в якийсь заклад, щоб купити бутербродів, після того, як служіння закінчилося. Заходить туди прекрасна молода жінка, мабуть, юна дівчина, або, може двадцять чи щось таке, охайно вдягнена. Вона присіла. Я помітив, як вона дивилася через все приміщення. Я просто їв далі. За декілька хвилин заходить жінка. Вона сказала: “Добридень, як справи?” Заговорила з нею. А я знав, що та жінка, то була сестра Девіс звідти. І вона і ще одна леді зі Скинії Життя, я добре їх знав, вони підійшли та заговорили зі мною, почалася розмова. Тоді молода леді, що сиділа навпроти, вона сказала: “Брате Брангаме, сьогодні було хороше Послання”.

81 Я сказав: “Доброго дня, сестро, як справи?” Я сказав: “Дякую вам, дуже”. І я сказав: “Ви член Скинії Життя?”

82 Вона сказала: “Так”. Вона сказала: “Знаєте, Брате Брангаме, я могла б співати в хорі, але вони там зробили певні обмеження”. Вона сказала: “Я, о-о, стільки років навчалася вокалу, та все інше”. Сказала: “Я співала соло та я співала певні речі”. Сказала: “Але, я—я не змогла співати, бо в них—в них є одне обмеження, що ‘жінка, яка фарбується, не може співати—співати в хорі’”.

Я сказав: “Ну що ж, хвала Богові за Скинію Життя!”

83 Вона сказала: “Ну, я вам скажу, Брате Брангаме, — вона сказала, — я християнка”.

84 Я сказав: “Тоді, сестро, ідіть додому та вимийте обличчя, чи що там треба зробити”. Сказав: “Ви що, хочете мені сказати, що дозволите, щоб отака дрібниця, щоб трошки отого лежало у вас на обличчі. . .”

85 І я можу вам довести, що це прийшло від диявола. Я можу вам довести, що ніщо в . . . Це почалося в ідолопоклонників. І доки ти носиш це — це знак ідолопоклонника. Ось, я тільки-но повернувся з Африки, і я був у джунглях у готентотів і

якраз точно дізнався, звідки сережки, звідки прийшло оце все, і все це, велика кількість біжутерії, що у вас на шиї та у вухах та на всьому, звідки це прийшло. Це ідолопоклонники. А Біблія не хоче, щоб християнин був ідолопоклонником. І ви не хочете. . . Я не кажу, що ви ідолопоклонники з тієї причини, що ви використовуєте це, але ви робите себе схожими на ідолопоклонників. Це тому що ваш пастор не розповів вам Правду. Біблія сказала так.

⁸⁶ І тепер ви кажете: “Брате Брангаме, я думаю, якщо в мене коротке волосся, я виглядатиму шикарно, та все тому подібне”. Це так, але якщо в тебе будуть довгі коси, в тебе буде ще більш шикарний вигляд. Підбереш коси з шиї, вкладеш їх і зробиш все як слід.

⁸⁷ Ось, ви знаєте, що сказала Біблія? Що в чоловіка є право відіслати свою дружину та розлучитися з нею, якщо вона стриже свої коси. Якщо вона стриже свої коси, це виявляє, що вона живе невірною йому. Біблія сказала так, Перше до Коринтян 12, розберіться, чи не є Це правильним. Вона, що . . . Жінка, що стриже коси, безчестить свою голову, тобто, свого чоловіка. А якщо вона безчесна, з нею потрібно розлучитися та відіслати геть. Це так. Але, бачите, пастор ніколи не розповідає вам оце все. І це і є причиною, чому ви отак поводитесь. І—і чоловік, Біблія сказала . . .

⁸⁸ Тут ось нещодавно хтось написав до мене та сказав: “Брате Брангаме, це—ці блузки, що їх купують жінки, — сказала, — ох, це таке. . . наврод чи можна знайти ще якісь блузки, і для нас, християнок, було б все гаразд — носити оці ‘дакрони’, ‘нейлони’ та що там іще подібне цьому?”

⁸⁹ Я сказав: “Слухайте-но сестро, тут є одна річ. Одне є правдивим. Ви можете зробити ось що: якщо ви не можете купити блузку, швейні машинки продаються — ви можете пошити блузку”. Я сказав: “Це так. Пошити її так, щоб виглядало якраз. . .” Я вірю. . . Знаєте, те, що в тебе в серці — воно виявиться. Те, як ти чиниш та як ти поводишся — це виявляє, що в тобі.

⁹⁰ Ось причина, чому тут все це ричання, та сварки, та наклепи, та—та огризання, та безглузде поводження по церкві, це те, що розламає церкву. Це виявляє, що диявол забрався до вас, і це виявляє, що Дух Святий залишив вас. Ось, я знаю, що це припікає декого з вас, але це слід зробити. Слід! Ось для чого це сказано; не щоб показатися розумним, не щоб порисуватися; але щоб сказати вам, в чому проблема, бо одного дня я повинен буду встати та дати відповідь за вас. І сама ж причина того, як ти чиниш, та того, як ти поводишся — це і виявляє, чим ти є. Якщо в тебе просто є важкий характер, що трошки виходить з-під контролю, і виходиш туди та

здіймаєш галас, чи критикуєш, чи вульгарність та все тому подібне, це виявляє, звідки це приходить.

⁹¹ Отож, потрібно зробити лише одне — викинь це звідти, і Голуб повернеться до твого серця. Коли голуб вилетів з ковчегу, його випустили. Та він повернувся та стукав у двері, доки Ной не впустив його. [Брат Брангам постукав по катедрі—Ред.] Дух Святий тут. Дух Святий хоче увійти. Ось чому сьогодні, що Святий Дух, Він не відійшов від тебе навіки. Він просто сидить десь там на гілках дерев, готовий залетіти назад, та увійти до тебе, та дати тобі любов, та мир, та радість, подібно як ти мав раніш. Авжеж, це так із Ним. Він готовий це зробити. Він хоче це зробити. Він прагне це зробити. Але ти не дозволяєш Йому зробити це!

⁹² Ось, це не до вас, хто тут вперше. Я не знаю, що ваш пастор . . . Я звертаюся до Скинії Брангама. Я не звертаюся до вас, люди з інших церков. Я звертаюся до Скинії Брангама. Ось у чому справа тут.

⁹³ Ось через що Голуб відлітає. Нехай-но тільки хтось почне що-небудь у церкві, і, одразу ж: “О-о, це справді так? О-о, вчинив? Я тебе правильно зрозумів?” В ту ж саму хвилину Дух Святий залишає, летить. Він просто не може терпіти такого духа. Допоки та натура ягняти залишає тебе, тоді Духа Святого нема. Це так. І ось у чому справа сьогодні. Ось чому люди знаходяться в тому стані, в якому вони знаходяться — бо вони дозволили хибному духові увійти до їхнього серця, до їхнього життя. Отож, ось чому в нас . . .

⁹⁴ Біблія сказала, що з цієї причини серед нас так багато хворих та страждених — через такі речі. Ми маємо бути ніжними. Ми маємо бути мирними. Ми маємо бути ягням, щоб Голуб міг перебувати з нами.

⁹⁵ Отож, пам’ятайте, Голуб прилетить. Хтось скаже: “О-о, Брате Брангаме, не кажи мені, що я ніколи не приймав Духа Святого. Аллідуя! Отам, того вечора там одного вечора, о-о, коли Він прийшов, я міг просто ходити. . .” Авжеж, то був Він! “О-о, мені було так добре, в мене було таке відчуття, немовби я можу зняти з дерева кожну пташку, та обняти її, та поцілувати її. Мій найзапекліший ворог, що коли-небудь вчинив мені що-небудь, я відчував, що я можу покласти свої руки їм на плечі та обійняти їх. О-о, Брате Брангаме, яке в мене було відчуття!” Авжеж, то був Дух Святий.

⁹⁶ Але, розумієте, причина, чому Він не зміг залишитися. Ти був ягням тоді; та коли ти перетворився на вовка, Йому довелося злетіти. З—з—з Голубом нічого не трапилося; вся справа в тобі, і . . . ти дозволив тому духові прийти до тебе. “Невже я дозволив йому, Брате Брангаме?” Так, коли ти став прислухатися до тих пліток, коли ти послухав ту брехню, коли ти став говорити: “Ну що ж, я маю право!”

⁹⁷ В тебе нема жодних прав! Тебе було куплено певною ціною, то була ціна дорогоцінної Крові Сина Божого. В тебе нема жодних законних прав. Аллілуя! Єдине твоє право — це прийти до Джерела, наповненого Кров'ю, що тече з Сосудів Еммануїла, коли грішники занурюються в той потік, змиваються геть всі їхні провини. Так, панове. Це є єдине твоє право — віддати цілком свою волю Богові, і тоді, відтоді щоб Бог провадив далі. Ось через що ти зібрання. . . Ось через що так багато дивних речей. Святий Дух піде до певного місця, Святий Дух сказав: “Це неправильно. Зупиніть зібрання, переїжджайте туди”. Я зупиню його теж, брате, поїду далі. Це так, бо тебе повинен вести Дух Божий. І єдине, як тебе вестиме Дух Божий — це зберігати сумирність, не старатися знати все.

⁹⁸ “О-о, — ти думаєш, — Я знаю все”. Так, ти так натрудив свій мозок, що він сам вже не працює. Ти вивчив всі книги і всі відповіді, і всю грецьку і всю єврейську, і Голубові ніде й присісти. Це так. Але ти знаєш все це, тоді Голуб не може вести, бо ти надто багато знаєш.

⁹⁹ Ягня не претендує на жодні знання. Йому потрібно, щоб його вів хтось інший. Слава! Отак от. Не знаю нічого! Амінь. Єдине, що я знаю — це те, що Христос Ісус помер, щоб спасти мене.

¹⁰⁰ Там у Каліфорнії йшов один хлопчина, в нього спереду був напис, написано: “Я безумний заради Христа”, — а ззаду написано: “А ти чий безумець?” Це так. Стань безумцем, для цього світу, щоб тебе міг вести Дух Святий, бо сини та доньки Божі ведені Духом Святим. Римлянам 8:1 сказано: “Тож нема тепер жодного осуду тим, хто в Христі Ісусі, що ходять не за тілом, а за Духом”, — ходять не за вовком, а за Голубом. Амінь.

¹⁰¹ Док співав одну пісню: “Кожен день нам з любов'ю іти, з Твоїм Голубом шлях той пройти; щоб нам з піснею йти, твердо шлях той пройти, кожен день нам з любов'ю йти”. Який настане спокійний час для Скинії Брангама чи для будь-якої іншої церкви чи якоїсь окремої особи, коли вона втратить свої права, щоб стати ягням.

“В чому ж справа, Брате Брангаме?”

¹⁰² Поверніться до Агнця, поверніться до того, щоб стати лагідними, поверніться до того, щоб нічого не знати, поверніться до того, щоб віддатися Христові. Не намагайтеся, не намагайтеся нічого знати. Просто йдіть лагідно, тихо, покірливо, ніжно, і Голуб вестиме вас. Та щойно побачите. . . починаєте прислухатися до тих пліток, щойно у вас починаються проблеми з вашим норовом, щойно починаєте думати, що у вас є право робити *це* та робити *те* — Голуб просто відлітає та забирається геть. Тоді в тебе більше нема Його. Ось, він цього ранку знаходиться просто поруч з вами,

церкво. Він сидить просто там на гілці спокою, чекаючи на те, щоб твоє єство перемінилося. Амінь.

¹⁰³ Що тобі потрібно сьогодні — це віддати всі свої права, дозволити Богові покласти тебе та зголити з тебе всі твої права. Амінь. Можете собі уявити, як ягнятко, вся—вся вовна висить на ньому? Це його права. Так. [Брат Брангам імітує хекання ягняти—Ред.] Йому спекотно, і тоді просто кладуть на стіл для стрижки. Вони знають, що для нього краще. Заберіть від нього всі його права та обстрижіть його повністю, як добре та легко він побіжить. Ох, ох, він щасливий, вистрибує та насолоджується. Так, панове. Якщо ти відмовишся від власних прав, ось що ти отримаєш. Але ти маєш втратити свої права та дозволити Слову Божому зголити з тебе увесь цей світ, відняти геть усі звички цього світу, і ти станеш новим створінням у Христі.

¹⁰⁴ Тут ось нещодавно, там у Африці, я розмовляв з—з одним немолодим святим. Він сказав: “Брате Брангаме, я знаю, що ви вірите у надприродне”.

Я сказав: “Звичайно ж, брате”.

¹⁰⁵ Він сказав: “Роки тому я думав, що я щось із себе уявляю”. Сказав: “Я думав, що я справді був християнином”. І він сказав: “В той час у нашій церкві... Мені потрібно було підніматися пагорбом, де я зупиняв своє авто”. І сказав: “Мені потрібно було підніматися пагорбом десь приблизно, о-о, триста чи чотириста ярдів, та обходити куці та все інше, іти вгору”. І сказав: “В нас там було молитовне зібрання”. І сказав: “Я думав, що я справжній християнин”. Він сказав: “Я знав усю Біблію. Я вивчив усю єврейську. Я вивчив все про те, як правильно вимовляти Слово”. І сказав: “Підійди до мене хто-небудь, я міг би” [Брат Брангам клацає пальцями—Ред.] “тільки так поговорити з ними по Біблії. Я знав, про що я говорю”. Він сказав: “Одного вечора я піднімався до церкви. В нашій церкві було чимало конфліктів”. Сказав: “Маленькі групки були одна проти одной. Ви знаєте, як вони виникають”.

Я сказав: “Так, добродію”.

¹⁰⁶ Він сказав: “Піднімаючися пагорбом, я йшов, і раптом я відчув, що хтось іде слідом за мною”. І він сказав: “Я подумав, що просто почекаю трошки, хто б то не був, щоб він наздогнав мене, і трошки поговорю з ним дорогою”. Знаєте, це досить-таки непогано — трошки почекати тобі. І каже: “Коли я піднімався пагорбом, — сказав, — я йшов вгору. Вгору пагорбом йшов Чоловік, — і сказав, — в Себе на спині Він ніс лантух, набагато більший за самого того Чоловіка”. І сказав: “Він важко дихав, та відсапувався, та йшов короткими кроками, намагаючися піднятися. І я сказав: ‘Друже, чи можу я допомогти Тобі занести цю ношу

на пагорб?” Він сказав: ‘Ні, Я повинен занести її’”. Сказав: “Я поглянув на Його руки, — сказав, — і тоді я зрозумів, що то було видіння. В Нього на руці були рани”. Сказав: “Я впав на землю, і я сказав: ‘Господи, це Ти несеш гріхи світу в цьому лантусі?’ Він відказав: ‘Ні, Я несу лише твої. Просто допомагаю тобі піднятися пагорбом, просто щоб ти міг піднятися’”.

¹⁰⁷ Отак-от воно є. Якби ми просто озирнулися, ми б побачили, що Він несе наші. Хіба не почувашся ти від цього маленьким? Наше недобре, жорстоке серце, просто тому що ми здатні робити це!

¹⁰⁸ Був якийсь на полюванні. Як вам відомо, я люблю полювати. І в тій місцевості жив один недобрый хлопчина, він був недоброю людиною. І він, бувало, глузував з мене, бо я не стріляв олених та малих оленят. Я сказав: “Це вже по-звірячому”. Я сказав: “Чому б тобі не бути справжнім, чесним мисливцем та не стріляти старих оленів та інших звірів, що вже старі та готові померти? Бог дав їх нам. Залиш тих молодих матерів та інших звірів. . .”

¹⁰⁹ Він сказав: “А, який ти жалісливий, проповіднику!” Постійно говорив мені отак ось.

¹¹⁰ Я сказав: “Ось, послухай-но, якби я був голодний і мені захотілося одного з тих оленят, я вірю, Бог дав би його мені. Але застрілити його просто щоб порисуватися”, — що ж, він набив би цілий фургон. І він узяв та зробив собі ріжочок, якийсь свисток, і він свистів у той свисток, і був звук точно такий, немовби мале оленятко кличе. Одного дня ми сиділи разом у кущах. Мені було соромно за нього, я сказав: “Я б посоромився”. Вбивав по вісім-по десять оленят за один раз, якщо йому вдавалося, олених та інше, просто щоб порисуватися, можливо, задню частину відрізав, а все інше так і залишав валятися там. Я казав: “Тобі не слід так робити”.

“А, — сказав, — ви, проповідники, надто жалісливі!”

¹¹¹ Одного дня він стояв там у кущах, він дістав свій свисток і він видав крик, і був такий звук, немовби мале оленятко кличе. Щойно він це зробив, показалася голова прекрасної оленихи, вийшла, тупаючи. Можна було бачити погляд її великих карих очей. Вона була налякана. Вона озиралася. Мисливець піднявся, звів свою рушницю, щоб підстрелити олениху. І олениха бачила мисливця. Але, знаєте що, той крик того оленяти, вона не звертала уваги на ту рушницю. Вона шукала своє малятко; воно потрапило в біду. Знаєте, той вияв справжнього материнства та материнської любові, що вона, зустрівшись з тією рушницею, віч-на-віч зі смертю, шукала його, під прицілом тієї рушниці. І знаєте що, той вияв був таким сильним, вона підійшла до нього так близько, він

кинув свою рушницю додолу! Він відбіг та схопив мене за руку, він сказав: “Біллі, помолися за мене, я вже більш не можу!” Коли він побачив той вияв материнського героїзму!

112 О-о, коли цей світ побачить вияв любові Божої та відвагу в нашому людському серці, яка то буде різниця. Коли ми дозволимо Голубові Божому прийти до нашого серця та зробити нас сумирними, зробити нас лагідними.

113 Там далеко в тих хащах, я, стоячи там, молився за того хлопчину, я привів його до Господа Ісуса. Відтоді він став добрим, чесним мисливцем.

114 Авжеж, він думав, що в нього є право, він робив що хотів. “Вони на моїй території, вони поїдають мою люцерну там, коли захочуть”.

115 Я сказав: “Це так, але так робити — це не по-людськи”. Ти маєш втратити свої права. О Боже, змилуйся, щоб ми зробили це.

116 Тут ось якийсь час тому, в, о-о, деь років сто тому, на південному заході Сполучених Штатів жив один визначний християнин. Його звали Даниїл Карей, чудовий чоловік, благочестивий чоловік, освячений чоловік, справжній християнин, чоловік, якого всі так поважали, така чудова людина. І, розповідають, що він помер чи то впав у стан трансу, і він сказав...коли він пішов на Небо, звичайно ж, коли він помер. І коли він дістався до брам з перлин, придверник підійшов до дверей, сказав: “Хто ви?”

117 Сказав: “Я євангелист, Даниїл Карей, я завоював для Христа тисячі душ. І я...Я хочу увійти цього ранку. Моя життєва мандрівка на землі закінчилася, мені тепер нікуди йти”.

118 Отак-от одного ранку це прийде до тебе, грішнику. Отак-от одного ранку це прийде до тебе, відступнику. Отак-от одного ранку це прийде до вас, що засмутили та відігнали Святого Духа від себе, щоб не бути вже більш сумирними та ніжними. Ви вже роками не плачете. Ви навіть не червоністе вже я не знаю скільки. Вся благопристойність відійшла від вас. Авжеж. Але в один з цих ранків це підійде до твоїх дверей. І коли ніжний Святий Дух приходить та стукає, чому б тобі просто не впустити Його?

119 Отож, коли Даниїл Карей підійшов туди до—до—до брами, вони прийшли, сказали: “Ми подивимося, чи є тут в нас ваше ім'я”. Вони проглянули все, ніякого імені не знайшли. Сказали: “Ні, тут нема ніякого Даниїла Карей”.

120 “О-о, — він сказав, — обов'язково має бути!” Сказав: “Я євангелист”. Він сказав: “Я завойовував душі для Христа”. Сказав: “Я намагався поводитися правильно”.

121 Придверник сказав: “Добродію, мені дуже шкода говорити це вам, але тут нема ніякого Даниїла Карей”. Сказав: “Я скажу вам, що ви можете зробити”. Сказав: “Ми тут не маємо права розбирати вашу справу”. Він сказав: “Але ви хочете звернутися з апеляцією по вашій справі? Ви можете подати апеляцію до Суду Білого Престолу, якщо хочете”. Але сказав: “В нас тут для вас нема милості, зовсім, бо вас тут нема в нас. Тут для вас нема милості”. Сказав: “Ви хочете звернутися з апеляцією по вашій справі?”

Він сказав: “Добродію, що я можу зробити іще, як не звернутися з апеляцією по моїй справі?”

122 Він сказав: “Що ж, тоді, ви можете піти на Суд Білого Престолу та звернутися туди з апеляцією по вашій справі”.

123 Даниїл Карей сказав, що в нього було таке відчуття, немовби він рухався у просторі десь приблизно годину. Сказав, що потрапив до такого місця, ставало все світліше, світліше, світліше, світліше. Сказав, чим далі він просувався, тим світліше ставало. Було в сотні разів, в тисячі разів яскравіше за світло сонця. І сказав, що він тремтів, тремтів. І сказав, коли він попав до середини того Світла, він почув, як Голос сказав: “Чи був ти досконалим на землі?” Просто пролунав зі Світла.

Він сказав: “Ні, я не був досконалим”, — увесь в трмтінні.

Сказав: “Чи був ти завжди чесним з усіма?”

124 Сказав: “Ні”. (Сказав: “Мені пригадалося декілька випадків, коли я не був цілком чесним”). Сказав: “Ні, я—я—я думаю, що я не був чесним”.

Сказав: “Чи говорив ти правду в кожному випадку, в своєму житті?”

125 Сказав: “Ні. Я пам’ятаю деякі речі, які я говорив, що не були сумнівними. . . що були сумнівними. Я—я—я—я ніколи не був цілком правдивим”.

126 Сказав: “Далі, чи брав ти що-небудь, що не було твоїм, що-небудь, гроші, щось іще, що не було твоїм?”

127 Сказав, що на землі він думав, що в нього все було досить непогано, але він відчув осуд. Сказав: “Ні. Ні, я брав те, що мені не належало”.

Він сказав: “В такому разі ти не був досконалим”. Він сказав: “Ні, я не був досконалим”.

128 Сказав, як він чекав, що в будь-яку хвилину з того сильного Світла, звідти, де сидів Голуб, пролунає: “Засуджений!” Сказав, в той самий момент він почув в себе за спиною Голос, що був приємніший за будь-який голос матері, що він коли-небудь чув. Сказав, що він озирнувся подивитись. І там побачив найприємніше обличчя,

приємніше навіть, за обличчя матері. І сказав, що Він промовив: “Отче, там на землі Даниїл Карей стояв за Мене. Це правда, він не був досконалим, але він стояв за Мене. На землі він стояв за Мене, тепер Я стоятиму за нього на Небі. Візьми всі його гріхи та поклади їх на Мій рахунок”.

129 Хто встане за тебе того дня, брате, якщо ти засмучуєш та відганяєш Його від себе сьогодні? Я просто не можу більше проповідувати. Схилимо наші голови.

130 Любий Боже, любий вмираючий Агнцю, лагідний, покірливий, скромний. У птахів були гнізда, і в лисиць — нори, а Тобі не знайшлося місця, і, при тому, що це Сам Господь Слави! Коли Ти народився, в них не знайшлося навіть одягу, щоб вдягнути Тебе. О Боже, яка тоді користь мені від мого одягу? Яка користь мені від моїх машин? Яка мені користь від чудового дому? Яка користь буде від цього в той день? В Тебе не було друзів; ніхто не хотів з Тобою товаришувати. Здавалося, ніхто не хотів подати Тобі руку допомоги. Ти сказав, що того дня Ти скажеш: “Я був голодний, ви не нагодували Мене. Я був роздягнений, ви не схотіли одягти Мене”. Яка нам буде користь від всього того, що ми маємо, в той день, Господи? Нехай ми стоїмо за Тебе, щоб, коли прийде та година і ми ввійдемо в Його Присутність, всемогутнього, всюдисутнього, все-... О Боже, коли ми почуємо, як той Голуб, тріпочучи Своїми крилами, сяде там у тому сильному Світлі, Воно сяятиме всю Вічність. Коли, Ти перебуваєш у Світлі!

131 “Коли мені доведеться встати там самому, мого брата нема, мого пастора нема, моєї матері нема, мого татка нема, моєї жінки нема, моїх дітей нема, о Боже, що мені тоді робити, Господи? Що мені тоді робити? А це може статися ще до того, як сонце зайде сьогодні. Але що мені робити? Що я зможу зробити? О Христос, я нині встану за Тебе! Я зроблю свій вибір сьогодні. Я позбудуся всіх своїх розмов про інших людей. Я повністю позбудуся свого норову. Я позбудуся всіх своїх розбіжностей. Я позбудуся всього. Обстрижи мене, Господи, візьми все, що є в мене. Ти просто візьми мене, Господи. Я—я—я хочу бути там, де Ти. Я хочу, щоб мене обстригли. Я хочу, щоб увесь егоїзм, всі гордоці, вся байдужість, просто все було забрано від мене. І тоді я хочу встати за Тебе, як стрижене ягня, бажаючи відмовитися від усіх задовольень того, що вони називають задоволеннями життя, від усіх танців, усіх вечірок та всього вульгарного одягу, косметики, губної помади, лаку для нігтів, всієї цієї байдужості, що схоже на цей світ. Ти сказав: ‘Навіть і не поведьтеся як цей світ. Не майте навіть нічого спільного з цим світом. Вийдіть з-поміж них!’ О Боже! Допоможи мені, Господи. Обстрижи мене сьогодні. Візьми мене як ягня та

нехай я мовчу, не відкриваю свої уста, нічого не казатиму про це, просто стоятиму, і щоб мене обстригли”.

132 О Боже, як все змінюється! Я пам'ятаю, коли Ти одного разу обстриг мене, взяв мою жінку, моє дитя, мого татка і мого брата. Просто обстриг мене догола. І все ж, у своєму серці, я знав, що я люблю Тебе. Як Ти благословив мене! Яким ласкавим Ти був! Все, ким я є, все, ким я міг бути, все, ким я буду; це Ти, Боже, це Ти. Я визнаю свої помилки, я визнаю все, що я коли-небудь робив чи думав. Просто обстрижи мене, Господи, я хочу бути Твоїм ягням.

133 Не тільки це, Господи, але візьми кожну людину тут цього ранку, кожну вівцю, і тих, хто хотів би бути вівцею, обстрижи їх усіх, цього ранку, Господи. Постав їхні ніжки до колодок Євангелії. Нехай Святий Дух зараз же приведе їх до покаяння, пізнають, що вони були байдужі до Бога. І нехай він зістриже всю байдужість, увесь цей світ та всі діла цього світу. Обстрижи все це цього ранку, Господи, щоб ми могли стояти спокійно й тихо перед Тобою, як народжені наново християни. Даруй це, Господи.

134 Я люблю Тебе. Я хочу йти, не має значення, чи стоїть спека, чи є в мене бажання, чи ні. Я хочу йти. Я хочу стояти за Тебе, бо я хочу, щоб Ти був захисником у моїй справі того дня, скажеш: “Добре, він стояв за Мене, нині Я стоятиму за нього”. О Боже, даруй це сьогодні.

135 І поки кожна голова схилена та кожне серце схилено. Я хотів би знати, чи знайдеться тут хто-небудь, хто усвідомлює, що ви намагалися чинити по-своєму, ви робили ці речі, які ви не повинні були робити, і ви відчуваєте цього ранку, що ви хотіли б, щоб Господь просто обстриг вас і сказав: “Зроблю тебе справжнім ягням”, — чи не піднімете ви свою руку. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, брате. Благословить вас Бог, брате. Хто-небудь іще скаже: “Обстрижи мене, Господи, я стою. Я вівця. Я навіть і вуст не відкрию, я просто хочу, щоб Ти обрізав з мене увесь цей світ”. Благословить вас Бог, брате. Благословить вас Бог, леді. Благословить Бог тебе, синку. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, сестро. “Обстрижи мене, Господи”. Сестро Герті... [Піаністка—Ред.] І благословить Бог вас, леді. Благословить вас Бог, сестро. “Обстрижи мене зараз, Господи. Я—я хочу, щоб все те, що від цього світу... Я хочу цього ранку всгати за Тебе. Я хочу бути стриженою вівцею. Я хочу, щоб з мене зістригли всі речі цього світу. Я хочу бути Твоїм, і щоб Ти був моїм. Чи приймеш Ти мене, Господи, коли я підніму свою руку до Тебе?” Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог, добродію. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді, я бачу вашу. Благословить вас Бог, мій брате.

Благословить вас Бог, леді. Це добре. Благословить вас Бог там ззаду, мамо. Благословить вас Бог, сестро. Це так, просто будьте чесними. “Я хочу, щоб Бог повністю забрав від мене те, що просто не таке, як Він, будь-які мої егоїстичні мотиви, будь-яку мою байдужість. Я хочу, щоб Він обстриг мене всього повністю, цього ранку. Я хочу бути як Він. Мені все одно, чи є то права, чи ні; в мене нема жодних прав. В мене є тільки одне право, і це — прийти до Нього. Все інше зробить Він”.

¹³⁶ Чи є тут грішник, що ніколи ані разу не визнавав Христа, ніколи не був спасений, і ти хочеш, щоб тебе згадали цього ранку в молитві, чи не піднімеш ти свою руку, друже-грішнику? Благословить тебе Бог. Хтось інший підніміть свою руку, скажіть: “Згадай мене, Брате Брангаме. Я не християнин, і я не знаю, якого саме часу мені доведеться зустрітися з Богом. І я—я хочу, щоб мене просто зараз же згадали в слові молитви, коли будете закінчувати”. Гаразд, чи не піднімете ви свою руку, щоб я помолився за вас? Він бачить. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, добродію. Хто-небудь іще — “Я хочу бути, я хочу. . .”

¹³⁷ Скільки тут тих, що відступили? “О-о, — скажеш ти, — це не про мене, Брате Брангаме”. Але, поглянь-но, якщо той Голуб лагідності відійшов від тебе, брате, тоді щось не так. Щось не так, коли ви не можете терпіти один одного. Коли ти не можеш пробачити кожному з самої глибини свого серця, не має значення, що вони вчинили чи що вони сказали, якщо ти не можеш пробачити їм з самої глибини душі, Ісус сказав: “Якщо ви не пробачите кожній людині її прогріхи, від всього серця, то й Отець ваш Небесний не пробачить вам”.

¹³⁸ Отож, що якби, в цю спекотну погоду, що якби сьогодні Бог покликав тебе? В той час, як є відкрите Джерело, церква готова, Святий Дух сидить тут на фронтоні цього приміщення, готовий зійти просто вниз, та повернутися до твого серця, та зробити тебе ніжним та мирним. “Що я маю зробити, Брате Брангаме?” Просто стань ягням. Святий Дух зійде просто вниз, коли ти станеш ягням. Та якщо в тебе є неправильні мотиви, неправильне—неправильне уявлення, хочеш чинити по-своєму і не бажаєш втратити це, тоді Святий Дух не прийде ніколи.

¹³⁹ Тепер, схиливши наші голови, я хотів би знати, чи хто з вас, що підняли руки. . . Ось, Ісус сказав: “Той, хто слухас Слів Моїх та вірить в Того, Хто послав Мене — має вічне Життя, ніколи не піде на суд, але перейшов від смерті до Життя”, — Св. Івана 5:24. Але тепер, якщо ти хотів би підійти до вітваря, схилити тут коліна, давайте молитися разом, доки оте ніжне, мирне відчуття, яким ти одного разу володів, або хотів би володіти, не прийде до тебе знов. Поки наші голови

були схилені, поки ми співатимемо: “З Голгофи в світ ріка тече”, — я хочу, щоб ви підійшли, схилили свої коліна та молилися. Отож, кожен, хто хоче прийти, ставайте на коліна тут біля перекладини вітваря та моліться якийсь час.

З Голгофи в світ ріка тече
Життя несе вона,
Та спокій дасть вона . . . (Благословить вас
Бог, леді, підходьте та ставайте свої коліна)
Звільнить . . .

140 Схиливши ваші голови, оскільки я надіюся, що ви зробили це у ваших серцях. Ви знаєте, хто пробирається проходом цього ранку, вам не буде соромно за себе? Темношкіра жінка, бідолашна, розпухлі гомілки, сиве волосся, прокладає собі дорогу до вітваря.

141 Тут ось якийсь час тому, одержав спасіння один темношкірий, за часів рабства. Він пішов, і коли він одержав спасіння, він сказав своєму господареві, що він вільний. Той сказав: “Ти ‘який?’”

Сказав: “Я вільний”. Тоді він відпустив його на волю.

142 Ось ще одна група людей підходить за спасінням цього ранку. (Сказав, що він вільний.) Всі в молитві, і моліться наполегливо, будь-ласка, доки Святий Дух діє на людей, що приймають рішення.

Той сказав: “Мойсею, ти кажеш, що ти вільний?” Сказав: “Так, пане, господарю. Я вільний”.

143 Сказав: “Якщо ти вільний, тоді я теж дам тобі свободу. Іди проповідуй Євангелію”.

144 Коли він помирав, багато хто з його білих братів прийшли, щоб провідати його, і коли вони прийшли, він сказав, думали, що він був у стані коми. Коли він прокинувся, він сказав: “Я думав, що я відійшов”. (Благословить вас Бог, мій брате, схилийтеся просто тут.) Сказав: “Я думав, що я вже відійшов”.

Сказали: “Що ти бачив, Мойсею?”

145 Він сказав: “Коли я увійшов до брам, я побачив Його”. Сказав: “Я стояв, дивився на Нього”. І сказав: “Підійшов один Ангол і сказав: ‘Пішли, Мойсею. Ти багато років проповідував Євангелію, на тебе чекають ризи та вінець’”. Він сказав: “‘Не говори мені про ризи та вінець. Я не хочу ніяких риз і вінця. Я просто хочу дивитися на Нього’”. Я думаю, що це є відношенням кожного християнина.

146 Тут ось нещодавно, там у Чикаго, я був у колізеї, точніше, в музеї, і я оглядав там все. Я побачив там одного старого негра, невеличкий білий обідок волосся навколо голови, ходив там, з капелюхом у руці. Я поглянув на нього. Він поглянув на один експонат, і він відстрибнув, і сльози

покотилися по його старечим темним щокам. Він почав молитися. Я якийсь час спостерігав за ним. Він поглянув туди знову, знову почав плакати. Я підійшов і я сказав: “Добродію”.

Він сказав: “Так, білий друже”.

Я сказав: “Я бачу, що ви . . . Чим ви так схвилювані? Що вас так схвилювало?”

¹⁴⁷ Він сказав: “Добродію, якщо ви помацаєте своєю рукою мій бік, в мене на боці затвердіння на шкірі”. Сказав: “Я колись був рабом”. Він сказав: “В цій невеличкій заскленій клітці тут, там лежить одіж”.

Я сказав: “Я бачу, що це одіж, але що в ній особливого?”

¹⁴⁸ Він сказав: “Та пляма на ній, — сказав, — це кров Авраама Лінкольна”. Сказав: “Ця кров зняла з мене кайдани раба”. Він сказав: “Отож, білий чоловіче, чи не схвилює це й тебе хоч якось?”

¹⁴⁹ Я поклав свої руки йому на шию, я сказав: “Благословить вас Бог, брате. Я знаю іншу Кров, яка хвилює мене”.

Він сказав: “Я теж знаю ту Кров, містере”.

¹⁵⁰ Я сказав: “Він зняв з мене кайдани раба”. Одного разу я виходив у неділю на вулицю, та ганяв на авто, та безглуздо поводився, та розповідав брудні жарти. І, о Боже, як я це робив? В мене ще й досі рубці на серці, там, де я робив це. Але я радий, що він зняв з мене кайдани. Нині все відійшло, Він встав за мене.

¹⁵¹ Тут якийсь час тому, дивився на одну жінку, і вона була настільки вульгарною, що я хотів засудити її. Бог дав мені видіння. Я помолився за неї тоді, тому що я побачив, що мої гріхи настільки ж великі, як і її. І я пройшов туди, та присів біля неї, та присоромив її, сказав їй, що я служитель. Двоє її друзів . . . Їй було приблизно шістдесят п'ять чи сімдесят, двоє її друзів впали там на коліна, і вони всі віддали своє серце Христові. О-о, подумати тільки, як все змінилось!

¹⁵² А ви, чи віддасте ви? Чи ви вже так багато грішили, цього ранку, чи не стало ваше серце вже таким чорним та нечистим, що навіть Святий Дух не може навіть і торкнутися його? Можливо, Голуб відлетів вже Назавжди, Він навіки відійшов.

¹⁵³ Благословить тебе Бог, люба. Маленька дівчинка підходить. Благословить тебе Бог, серденько. Ти скажеш: “Ця дівчинка не розуміє”. О-о, ні, вона розуміє. Тільки вона не прочитала так багато журнальчиків та історійок про кохання, як ви. Ось у чому справа, вона ніжна. Ісус сказав: “Пустіть діток приходити до Мене”.

¹⁵⁴ Хто-небудь іще хотів би прийти, приєднатися тут цього ранку? Вівтар відкрито. Лише одну хвилину ще, і тоді, поки

ми співатимемо ще раз, тоді ми піднесемо молитву за цих грішників, що каються, моляться.

Той злодій з радістю узрів
Ріку в останній . . . (Авжеж, все закінчилося,
йому, бідоласі, прийшов кінець.)
І я, такий брудний як він . . .

155 Невже ти не підійдеш зараз? Невже ти не підійдеш, ти, що добре все розумієш? Біблія сказала: “Якщо ти знаєш, як чинити добро, та не чиниш його — для тебе це більше, ніж гріх”. Невже ти не прийдеш? Ти знаєш, що ти неправий. Пройди сюди, та схили коліна біля вітваря, та скажи Богові, що тобі шкода за те, як ти поведився з Ним. Нехай Святий Дух повернеться та знову зробить тебе лагідним і сумирним і тихим. Зробиш це? Пам’ятай, якщо ти помреш, а Його з тобою нема, нікому буде благувати у твоїй справі. Він хоче, щоб ти цього ранку встав за Нього. Благословить тебе Бог, мій брате.

156 Чекаємо. Оце всі, всього лише п’ятнадцять в церкві, що дійсно відчувають, що вас засуджено? Ви жили мирним, лагідним, спокійним, тихим життям? Ось, це йде під керівництвом Святого Духа. Ви вибачаєте, не маєте ворогів? Живете поза, вище засудження грішників? Ви не живете як ідолопоклонники, ви живете інакше? Ваше життя повністю збудовано інакше? Ніжний Святий Дух сидить на троні вашого серця, робить так, що ви живете мирно й тихо і ставитеся з любов’ю до всіх людей? Ваші сусіди та всі знають, і всі ваші знайомі знають, що ви сумирні, тихі, лагідні, покірливі Християни? Голуб Божий з тобою? Ти певен? Може, це твоя остання можливість. Гарзд.

157 Тепер, до вас, тут біля вітваря, благословить вас Бог. Тепер ви не будете засуджені. Святий Дух приніс суд на вас. І ви не намагалися триматися за свої права, казати: “О-о, я вже довгий час був християнином. Мені не потрібно іти”. Деякі з вас, ви взагалі вперше біля вітваря. “Я можу залишитися грішником, якщо захочу, це моє право”. Так, це так. Тобі вільно вибирати, ти можеш діяти як завгодно, як захочеш. Але цього ранку ти втратив свої права. Кажеш: “Що про мене скажуть, сповідую Християнство, і потім іду до вітваря, що про мене скажуть?” Але що каже Бог? Він сказав тобі прийти, і ти зробив це. Нині ти втратив своє право, ти прийшов, щоб дати ніжному Святому Духові цього ранку зайняти Своє місце у твоєму серці. Я знаю, що Він зробить це. Я знаю, що Він зробить. Він обіцяв, що Він зробить. Там, Він просто не зможе інакше, просто не зможе не прийти. Він благає, кличе, помер, та все інше, заради того, щоб було місце, куди прийти, бажає прийти до тебе.

158 І в годину твоєї смерті, коли ангол смерті сидітиме в ногах ліжка, замість того, щоб побачити там жажливе видовище,

і знати, що одного разу ти відмовився прийти, і тоді твоя душа стала чорною та нечистою, часу вже більш нема, не має значення, як сильно ти кричатимеш. І сав розміняв гріхом свій гріх благодаті. . . свій день благодаті, точніше, і не отримав шансу. Він гірко плакав, намагаючися знайти місце, щоб виправити це, але він не зміг цього зробити. Бог покликав його востаннє.

¹⁵⁹ Але ти втрачаєш усі свої права, та всіх своїх друзів, та всі свої почуття, та все інше, цього ранку, щоб прийти сюди. Ти втратив свої права, щоб схилити тут коліна та поговорити з Богом. Я кажу вам Словом Господнім, що Христос сказав: “Того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть”. Отож, доки ти знаходишся там біля вітваря, покайся, скажи Йому, що тобі шкода за те, що ти робив те, що ти робив.

¹⁶⁰ Ось у чому вся сутність, що люди не приймають Духа Святого, коли вони христяться, вони просто не покалися повністю. Бог намагається дати їм Духа Святого. Він хоче, щоб ти був лагідним та сумирним, тихим. Ось чому ти піднімаєшся з тим самим егоїзмом у своєму серці. О-о, ти, можливо, піднімешся, вигукуючи, говорячи мовами або що завгодно, це не дасть тобі Духа Святого. Ти маєш піднятися звідти іншою людиною. Ти маєш піднятися звідти спокійним, тихим та лагідним, покірливим, і Божий Дух перебуватиме з тобою. Наступного року, поглянь на стежку та побач, як далеко ти просунувся, побач, що ти постійно завойовуєш землю. Це Святий Дух. Святий Дух — це любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, добрість, терпеливість, віра. Отож, просто покайся та скажи Богові, що ти хочеш цього просто зараз же. Він. . . Він зробить це.

¹⁶¹ Дівчинко, ти там, любо, ти зроби те саме. Благословить тебе Бог. Твою матір, що стоїть, поклавши руки на тебе.

¹⁶² Ця дорога старенька темношкіра сестра тут, схиляється біля вітваря. Ти, мабуть, харчувалася кукурудзяними коржами та мамалигою, жила, мабуть, десь у завулку, наскільки мені відомо, сестро. Благословить Бог твоє серце, цього ранку для тебе в Славі приготовано палац. Це так.

¹⁶³ Дивлюся на вітвар та бачу одну леді, вже сивіє, молода жінка зі схиленою головою, яскрава білявка. О Боже! Бачу, як чоловік схиляє коліна, інші стоять тут уздовж. Просто покайтеся, скажіть Йому, що вам дуже шкода. Скажіть Йому, що ви більше не робитимете цього. Його благодаттю, нехай зі всіма вашими розбіжностями буде покінчено, від сьогодні. Бажай бути сумирним і тихим. Бажай бути покірливим та піти туди, куди Він поведе тебе.

¹⁶⁴ Коли люди говорять дещо, не має значення, наскільки правильним це виглядає, ти втрапиш свої права — говорити про свого сусіда. Ти говоритимеш, ти говоритимеш про Ісуса.

Ти просто чинитимеш те, що правильне. Ти не вийдеш як убивця. Ти не вийдеш, щоб накидатися на невинних. Але ти побачиш те хоробре поводження героїзму справжніх християн, і ти захочеш бути як вони. Тобі не доведеться розповідати кожному, що ти християнин, якщо ти є ним, вони просто побачать це та пізнають це з твоєї розмови. Ти запечатаний зсередини й зовні.

¹⁶⁵ Тепер, упокорюючи своє серце, покайся нині. Скажи Богові, що тобі “шкода”, що ти “більше не робитимеш цього”, що тобі “соромно” за себе, за, те, як ти поводився. І потім я помолюся за тебе. І я вірю, в той самий момент, мир оселиться в твоєму серці, мир, немов ріка, потече, струменем до твоєї душі. Ти, можливо, не будеш вигукувати, ти, можливо, не будеш говорити мовами, ти, можливо, не будеш стрибати вгору і вниз; але ти відійдеш від вітваря із Чимось в собі, із Чимось у собі, що прив’яже тебе до кінця твого життя до того старого грубезного хреста. Тепер моліться, разом зі мною. Визнавайте.

¹⁶⁶ Наш Небесний Отче. Не гідні створіння, це гаряче, розпарене приміщення цього ранку, ця парильня; але, Боже, Ти випарив це з нас. Святий Дух зійшов, впевнив людей в тому, що вони були неправі. Вони грішили. Їхній дух був пихатим. Вони стали ворожими, стали встромляти свого носа де не слід, стали всезнайками, не бажали покаятися, не бажали пробачити людям, що чинили різні речі проти них. Вони не бажали цього зробити, але сьогодні Святий Дух взяв Слово Боже, помістив Його просто до їхніх сумирних сердець та сказав: “Тепер, чи хочеш ти повернутися туди, де ти вперше прийшов до вітваря, повернутися туди, де кожен, ти любитимеш кожного, і ти любитимеш Мене невмирущою любов’ю? В такому разі просто піднімися та підійди до вітваря”. Вони зробили це, Господи.

¹⁶⁷ Тепер, зараз я молю, щоб Ти освятив їхні думки, Господи, освяти їхні серця, зроби їх ніжними та мирними. Нехай вони тепер піднімуться від цього вітваря, після того, як вони покаялися, передавши своє життя Тобі, підуть додому. Не має значення, що відбуватиметься, чи чоловік увесь вийде з себе, або дружина вийде з себе, чи сусіда вийде з себе, чи хто-небудь, з ким ти разом працюєш чи спілкуєшся — “Я просто буду спокійним як голуб”.

¹⁶⁸ Зрештою, Твоя помста належить Тобі — “Я відплачу”, — каже Господь. Ми переконувалися, що це так, Господи. Просто стій спокійно, будь сумирним, побачиш, як Бог візьме. . . зійде просто до Свого агнця. Авжеж, певна річ. Цей добрий Пастир покладе Своє Життя за них, Він зійде просто до Своєї вівці. І Він провадитиме їх. Горе тому, хто перейде їм дорогу! Горе тому, хто скаже хоч слово проти них! Сказано: “Краще б жорно млинове почепити тобі на шию та потопити

в глибині морській. Їхні Анголи повсякчасно бачать обличчя Отця Мого, що на Небі”. Розумієте? О Боже, ми хочемо. . . “І як ви зробили їм — ви зробили Мені”.

169 Отож, Боже, я хочу бути сумирним. Я теж кладу себе на вівтар, цього ранку; не цього ранку, але щоранку та щодня. Я хочу бути тихим і сумирним і бути як Ісус. Даруй це, Отче. Допоможи тепер нам бути такими, нехай незміренні вали любові прокотяться по нашій душі.

Мир! Мир! Дивний той мир,
Що він сходить з небес від Отця; (Хіба ти не
відчуваєш Його зараз у своєму серці?)
. . . над духом моїм навіки, (Аллїлуя!
Аллїлуя!) . . .
Мир! Мир! Дивний той . . .

170 Сестра Герті попрохала сказати всій церкві, що вона теж відчуває осуд, але фортепіано буде для неї вівтарем. Оскільки вівтар, фортепіано є її вівтарем, сказала: “Скажіть, щоб церква помолилася за мене”, — бо вона сидить там, і сльози котяться скельцями її окулярів. Мій вівтар — то оця катедра. Я теж покаюся, моя Біблія мокра від сліз. О Боже!

Мир, Божий мир!
Що він сходить з небес від Отця; (О-о,
аллїлуя!)
. . . над духом моїм навіки.

171 Боже, якщо я згрішив проти когось, проти Тебе, забери це геть, Господи. Відними гріх від моєї церкви, цього ранку.

172 В кого є відчуття, що Бог пробачив тебе, і що Голуб Миру знов опустився на твоє серце? Він якраз тепер прилетів назад, зайняв Своє місце. Святий Дух просто повернувся та сказав: “Дитино Моя, Я увесь цей час чекав на те, щоб любити тебе. Ти просто не дозволяв Мені цього зробити. Я не можу перебувати разом із твоїм колишнім егоїстичним духом. Але тепер, коли ти відступився від цього, Я цього ранку знов повернувся до твого серця”. Хто чувається отак? Підніміть свою руку. Підніміть свою руку, правильно, уздовж всього вівтаря. О-о, це добре. Хто з присутніх тут чувається так? Підніміть свою руку. О-о! [Брат Брангам каже піаністі: “Бути як Ісус”.—Ред.]

173 Наш Небесний Отче, ми дякуємо Тобі за цей час приємного посвячення, немовби береш в руку яблуко, розминаєш його, товчеш його, доки воно не стане м'яким, настільки м'яким, що мала дитина може сісти та з'їсти його. Ось як ми хочемо, щоб було з нашими серцями, Господи. Візьми його в Свою зранену цвяхами руку, просто розтовчи його, кажучи: “Дитино, хіба ти не бачиш, що ти робиш Мені боляче? Ти робив Мені боляче, коли ти неначе зривався з ланцюга ось так. Ти робив Мені боляче, о-о, Моє серце просто

стікало кров'ю за тебе, дитино, коли Я бачив, як ти робиш ось *таху-то* річ. Але тепер, коли твоє серце в Моїй руці, Я хочу зробити його дійсно лагідним. Я хочу зробити його таким, щоб Я міг застосовувати його та жити в ньому. Я хочу цього ранку знов прилетіти на це сідало, Я хочу прилетіти назад та залишитися, щоб Мені перебувати з тобою". Даруй це, Боже. Ми любимо Тебе. Даруй це, задля Твоєї слави. Ми просимо в Ім'я Ісуса.

Як Ісус мій, як . . . (Хіба вам не подобається просто вклонятися отак? О-о, моя душа просто купається.)

Щоб був і я таким . . . (Побачити, як Він сходить в тих, хто вклоняється отак, чи відчуває твоє серце справжню ніжність? Моє серце просто не може битися спокійно.)

. . . життєвий з землі до Слави
Зроби мене таким, як Він.

Чи не піднімете ви свою руку, поки ми співатимемо її?

Як Ісус мій, як . . .

(Джо, ти хочеш цього ранку підійти та помолитися, брате? Благословить тебе Бог. Знайди собі місце біля вітваря, Брате Джо. Благословить тебе Бог.)

. . . життєвий з землі до Слави
Зроби мене таким, як Він.

¹⁷⁴ Я знаю, що спекотно, друже. Я знаю. Але я—я надіюся, що ви почуваетесь так само, як і я. О-о, в мене таке відчуття, немовби я просто здатний літати. Який Він люблячий! Що я міг би зробити? Куди мені іти? О Боже! Куди я йду? Куди скеровано мій шлях? Що то буде—буде? Де я опинюся за сто років? Що як в мене не було Його? Де, де ще знайти притулок?

У Вифлєсмі родився Дехто,
Зроби мене таким, як Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави
Зроби мене таким, як Він.

Тепер всі разом.

Як Ісус мій . . . (Хвала Богові! Так, Господи!
Так, Господи! Не як цей світ; як Ти!)
. . . таким, як Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави
Зроби мене таким . . . ? . . .

¹⁷⁵ Доки ваші голови схилено, я питаю у вас децто. Хтось із присутніх тут гнівить Святого Духа. До когось пролунав поклик. Я говорю в Ім'я Господа Ісуса, як Його пророк. Я відчуваю, що Його серце було зранено. Там хтось не

послухався Його, повинен був прийти. Чи не прийдете ви тепер?

Цей шлях життєвий, з . . . (Так, сестро, але не тільки ви.) . . . Слави

Зроби мене таким, як Він.

Саме як Ісус мій . . . (Це все моє бажання — бути лагідним та скромним, покірливим, бути як Він.)

Зроби мене таким . . . (Чи не підійдете ви зараз? Бог хоче, щоб ви зробили крок вперед, там вас декілька.)

Цей шлях . . .

¹⁷⁶ Я знав, що ви прийдете. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Отак от. Отак. Я поглянув над цим зібранням, і там висіла чорна тінь, найжахливіша з усіх, що коли-небудь доводилося бачити мені. Святий Дух зараз тут. Зараз Він на мені. “Засмучують Духа Святого”.

Саме як Ісус мій . . .

¹⁷⁷ Що Він чинив? Пішов туди, куди Батько повів. Благословить тебе Бог, брате. Благословить тебе Бог, мій брате. Це правильно, підходьте сюди та схиляйте коліна.

Зроби мене . . .

¹⁷⁸ Нині час для старомодного визнання, виправлення, залагодження. Проходьте. Все ще є відчуття, що там є ще хтось. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Це правильно. Святий Дух завжди правий. Виходьте. Це правильно, рухайтесь вперед.

. . . Він.

Саме як Ісус мій, саме як Ісус мій,

Зроби мене . . . (О-о, подумати тільки, отак треба! Ось як, просто заповнюйте проходи, виходьте та моліться.)

Цей шлях життєвий, з землі до Слави,
(Просто покайтеся, скажіть Богові, що вам шкода, це все, що вам треба зробити.)

. . . мене таким, як Він.

¹⁷⁹ Невже ви не будете підходити далі? “Саме як . . .” Отак треба, не стримуйте сліз, виходьте. “Саме як . . .”

¹⁸⁰ Що ти робитимеш? Хто за тебе встане, можливо, вже сьогодні? Хто за тебе встане, коли смерть схопить тебе за рукав? Не має значення, що ти вчинив, Святий Дух знаходиться просто там поруч із тобою. Це Він хоче, щоб ти прийшов.

Цей шлях життєвий, з землі до Слави

181 Просто покайся, скажи: “Боже, мені шкода. Я—я не хотів цього робити. Ти не встанеш за мене, якщо я зараз не встану за Тебе. І я хочу, щоб Ти встав за мене, а я віднині стоятиму за Тебе. Я житиму так, як личить християнинові. Я переминою свої дороги. Я буду сумирним і тихим. Нехай вони собі говорять все що завгодно. Я просто житиму лагідно й тихо перед Тобою”. Не має значення, як довго вже ти визнаєш себе християнином, якій церкві ти належиш, це не має до цього жодного відношення. Проходьте вперед. Благословить вас Бог. Рухайся вперед, дитино.

182 Бог зараз звертається до вас. Якщо ви вірите, що я Його слуга, Святий Дух проговорив до мене цього ранку, сказав: “Зроби цей поклик, там буде багато хто”. Ось той день, ось той час. Там ззаду ще десь приблизно п’ять або шість, дійсно повинні прийти зараз. Пам’ятай, брате, сестро, я дивлюся просто на вас, я бачу, як над вами висять оті темні тіні. Краще, не гаючись, виходьте.

183 Бути як Ісус! Хіба ти не хочеш бути як Він — спокійним, тихим, лагідним, покірливим? Благословить вас Бог, молодий чоловіче. Благословить вас Бог, татко з дитиною. Благословить вас Бог, сестро. Благословить тебе Бог, друже-грішнику. Отак треба. Рухайся вперед, сестричко, проходи, знайди собі місце. Благословить тебе Бог.

184 Люба сестро, тобі є за що дякувати, багато за що. Лежала прикута до ліжка, помирала, і ось ти підходиш, до вітваря. Благословить Бог твоє чуливе серце.

185 Святий Дух зараз знову промовляє. Про каяття, просто кличте до Бога, просто моліться своєю власною молитвою. Ти грішив — тобі й молитися зараз. Скажи Богові, що тобі шкода за все те, що ти вчинив. Не звертай ніякої уваги на того, хто біля тебе. Просто скажи: “Боже, пробач мені, я не хотів бути таким. Я хочу бути сумирним. Я—я ніколи більше не стану заважати комусь чи сперечатися”.

186 О Боже, о-о, як я люблю це! Небесний Отче, за кожного, хто кається там біля вітваря, схиливши коліна, моліться! О Боже, нехай до мами, тата, дітей, батьків, матерів чи до кого там іще, сусідів, церковних членів, дияконів, господарників, о Боже, в цей старомодний час переплавки, що сидять у цьому розпеченому приміщенні цього ранку, Святий Дух зійде, промовляючи мир. О Боже, я хочу стояти того дня, щоб почути, як Ти скажеш, ніжно: “Так, ти прийшов і встав за Мене, нині Я стоятиму за тебе”. Я хочу, щоб Ти вклав той мир у кожне серце, що знаходиться тут сьогодні, Боже. Тихо й ніжно, я хочу, щоб Ти зробив це. Я хочу, щоб Ти увійшов туди з таким відчуттям, яке більше ніколи не покине їх, віднині. Нехай оновлення прийде в дома. Нехай оновлення прийде до людей. Нехай сьогодні все стане новим, бо ці люди

упокорилися. Ти сказав: “Якщо люди, що покликані Моїм Іменем, упокоряться та молитимуться, тоді Я почую з Небес”. І я знаю, що Ти чуєш, цього ранку, Боже.

¹⁸⁷ І я молю про пробачення для тих, хто залишився на своїх місцях, які повинні були прийти. Боже, проговори до них, і нехай їм не буде більше ніякого миру на цій землі, доки вони не приймуть того рішення, Господи — прийти та владнати все із Тобою. Даруй це, Господи. Благослови нині кожного. Нехай Твоя ласка та Твоя милість перебуває на кожній душі, що кається та схилилася цього ранку в цій церкві.

¹⁸⁸ Отче, Боже, я зробив це за Твоїм наказом. Я покликав цих людей; вони піднялися. Ти сказав: “Хто засвідкує про Мене перед людьми, про того Я засвідкую перед Моїм Отцем та перед святими Анголами”. Багато хто з тих, що присутні тут, вже не один рік були християнами, але цього ранку вони встають, щоб засвідчити про свої гріхи, що вони чинили неправильно. Вони стали негідними любові. Святий Дух відійшов від них. І часто бувало таке, що вони не відчували того ніжного, солодкого, лагідного почуття, яке їм слід було б відчувати. Багато хто з них — це грішники, що підійшли вперше. Але, Отче, вони хочуть того чудового відчуття, того миру, що вищий над усяке розуміння. Дай це їм цього дня, Господи Боже, і нехай вони геть наскрізь будуть приємними та повними Твого Духа, коли вони залишать сьогодні це місце, щоб поїхати до своїх домівок, жити іншим життям та бути іншими людьми. Ми просимо це в Ім'я Христа.

¹⁸⁹ “Місце біля Джерела”. Гарзд, ви, що біля вівтаря, підведіться на ноги, підніміть очі до Господа Бога, поверніться та потисніть руку кожному, хто поруч з вами. О-о, ми заспіваємо, всі разом, доки ми постоїмо всього хвилинку перед служінням зцілення.

Місце, так, місце є,
Там біля Джерела є місце;
Місце, так, місце є,
Є місце там і для тебе. (Разом!)

Місце, так, місце є,
Там біля Джерела є місце;
Місце, так, місце є,
Є місце там і для тебе.

Місце, так, місце є,
[Порожнє місце у запису—Ред.]

¹⁹⁰ Віра! Пам'ятаєш, як одного дня, брате, коли твоя—твоя дружина подзвонила, щоб помолитися за тебе? Увійшов просто до кімнати, і Святий Дух промовив до мене: “Не бійся”. Амінь. Хіба Він не є реальним? Чудовий! Що ж, хвала Господеві! В мене таке відчуття, немовби це вигук перемоги! Добре.

Його Кров омие біліше . . . (Є що сказати?)
Ісус спасає!

¹⁹¹ Гаразд, тепер Брат Невілл. І Брат Слотер має дещо сказати.

[Брат Слотер говорить. Порожнє місце у запису—Ред.]

[Брат Невілл каже: “Та ти що! Хвала Господу! Амінь. Хвала Господу! Я вірю, що кожний прийняв цього ранку”.] Слава! Аллілуя! Аллілуя! [Брат Невілл промовляє, і потім він каже: “Не забудьте про служіння сьогодні ввечері, в нас буде омивання ніг та причастя”. Він питає Брата Брангама: “Ти будеш тут, чи ні?”] Я, мабуть, цього вечора теж буду тут. Так, я думаю, я буду тут, якщо мене не викличуть.

ЦЕРКВА ТА ЇЇ СТАН UKR56-0805

(The Church And Its Condition)

ЗБІРКА ПРОПОВІДЕЙ НА ТЕМУ «ЦЕРКВА»

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою у неділю вранці 5 серпня 1956 року у Скинїі Бранхама в Джефферсонвіллі, штат Індіана, США. була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org